

králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a Israel a den smíření!

O sabatu modlí se
 יקום פורקן מן שמיא הנא
 וחסדא ורחמי ותני אריכי ומזוני
 רוחי וסיעתא דשמיא. ובריות
 נופסא. ונהורא מעליא: זרעא
 היא וקיימא. זרעא די לא יפסוק.
 ודי לא יבטול מפתגמי אורייתא.
 למרגן ורגנן חבורתא קדישתא.
 די בארעא דישראל. ודי בבבל.
 לרישי בלא. ולרישי גלותא.
 ולרישי מתיבתא. ולדיגי דקבא.
 לכל תלמידיהון. ולכל תלמידי
 תלמידיהון. ולכל מן דעסקין
 באורייתא. מלכא דעלמא יברך
 יתהון. ופיש חיהון. ויסגן
 יומיהון. ויתן ארפא לשניהון.
 ויתפרקון וישתזבון מן כל עקא.
 ומן קד מרעין בישין. מרן די
 בשמיא. יהא בסעדהון קד זמן
 ועדן ונאמר אמון:

O sabatu modlí se
 יקום פורקן מן שמיא הנא
 וחסדא ורחמי ותני אריכי ומזוני
 רוחי וסיעתא דשמיא. ובריות
 נופסא ונהורא מעליא. זרעא היא
 וקיימא. זרעא די לא יפסוק. ודי
 לא יבטול מפתגמי אורייתא: לכל

sty všech živých stále na věky věkův! Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil (sabat a) Israel a doby sváteční!

בפי כל חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

O Nový rok.

Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento den památky, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku cti a slávě — za všecko to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a vlebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, neb slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים (ועל יום השבת הנזר) ועל-יום הזכרון הזה. שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה ולמנוחה) לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל-חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש השבת וישראל יום הזכרון:

V den smíření.

Za Thóru a za bohoslužbu a za proroky, jakož i za (tento sabat a) tento den smíření, kterýž Jsi dal nám, Hospodine, Bože náš, (ku posvěcení a klidu), ku prominutí, k odpuštění a smíření, ku cti a slávě — za všecko to, Hospodine, Bože náš, děkujeme Tobě a vlebíme Tě. Pochváleno budiž jméno Tvé ústy všech živých stále na věky věkův, neb slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine,

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים (ועל יום השבת הנזר) ועל-יום הכפורים הזה שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה ולמנוחה) למחיקה ולסליחה ולכפרה לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמה בפי כל-חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל-

Ohlašování nového měsíce*).

Obec.

יה בודיז וילע טווא, חסודינע, בויזע נאש א בויזע אוטעו נאשיח, אבנודיט נאמ מעסע פרישט קו בלאה א פוזעהנאני! אדעליז נאמ זיבונ דלונחי, זיבונ מיר, זיבונ בלאה, זיבונ פוזעהנאני, זיבונ וויזיבונ, זיבונ פעבנעו זדראב, זיבונ פלני בויבוינאני א באזנע פריד הריפעו, זיבונ פרוסטי חאנבי א פוטופ, זיבונ בויבוינאני א טי, זיבונ אזארינע לסקו ק תורה א בויבוינאני, זיבונ, ונעמז בי דושל ספניני פלני סרדע נאשעו קו באה! אמן, סעלא!

Kantor.

יהנז פרוכאל דיבונ אוטעו נאשיח א ויכופיל יע ז אוטרוטו ק וולנאני, טענע קעז ויכופיל נאש בריז א שרומאזדי נאשע רוזפטילנע

*). Vydímaje mesíc Tišri ohlašuje se každé novoluní o sabatu předcházejícím.

יהו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חינוך עצמות. חיים שיש בהם וראות הטא. חיים שאין בהם בושה וקלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהיה בנו אהבת תורה וראות שמים חיים שימלאו משאלות לבנו לטובה אמן סלה!

מי שעשה נסים לאבותינו ונאל אותם מעבודות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב ויקבץ גידחינו מארבע

usouzeno) této celé obci svaté, velikým i malým, dětem i ženám! Král světa kéž požehná vám, prodlouží věk váš, rozmnoží dny vaše a udělí trvání létům vašim, abyste zbaveni a zproštěni byli každé nehody a všech zlých nemocí! Pán v nebesích budiž vám podporou v každou dobu a chvíli! Na to rceme: Amen!

On, Jenž požehnal otcům našim Abrahamovi, Izákovi a Jakobovi, necht požehná této celé obci svaté, jim a ženám jejich, synům a dcerám jejich, jakož i všem, kdož náležejí k nim! Také všem, kteří zařizují a vydržují modlitebny, a všem, kteří přicházejí tam se pomodlití! Také všem, kteří darují světlo na osvětlení modlitebny, víno ne kiduš a habdalu, chléb pocestným a almužnu chudým, jakož i všem, kteří spravují záležitosti obecní s poctivostí, Nejsvětější, pochválen buď, necht udělí jim odměnu, odstraní od nich každou nemoc, uzdraví celé tělo jejich, odpustí každé provinění jejich a sešle požehnání a štěstí na každé dílo rukou jejich, s veškerým Israelem, bratřími jejich! Na to rceme: Amen!

קדלא קדישא הדין. רברביא עם זעריא. טפלא ונשיא: מלכא דעדמא יברך יתבון. ופיש חייבון. וינסא יומיבון. וימן ארפא לשגיבון. ויתפרקון ותשתזבון. מן כל עקא. וימן פול מרעין פישין: מרן די כשמיא יהא בסעדכון כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל הקהל הקודש הזה. עם כל קהלות הקדש. הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם. וכל אשר להם. ומי שפיקדים במי כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה ופת לאורחים וצדקה לעניים. וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם. ויסיר מהם כל מחלה וירפא לכל נופם. ויסלח לכל עונם: וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. עם כל ישראל אחיהם. ונאמר אמן:

וַיִּקְרָא לְעֵינֵינוּ נְקֻמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּףִי: בְּכַתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ הַאֱלֹהִים הִרְגִינוּ גּוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם-עֲבָדֶיךָ יָקוּם וְנִקָּם וְיָשִׁיב
 לְצַדִּיקוֹ. וְכַפֵּר אֶדְמָתוֹ עִמּוֹ: וְעַל-יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיאִים כָּתוּב
 לֵאמֹר. וְנִקְמְתִי דָמָם לֹא נִקִּיתִי. וְנִי שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְבֵי הַקֶּדֶשׁ
 נִאָּמַר. לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ
 נְקֻמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּףִי: וְאֹמַר כִּי-דוֹרְשׁ דָּמִים | אוֹתָם זָכַר
 לֹא-שָׁכַח צַעֲקַת עֲגוּיִם: וְאֹמַר יְדִין בַּגּוֹיִם מְלֵא גְבוּרָה. מִחֵץ
 רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל בְּהַרְדֵּי: וְשָׁמָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

*) אֲשֶׁרֵי יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סֶלָה:
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׁנֵי אֶרְהוּוּ:
 קִמְחָה תִּהְיֶה לְדוֹר אֲרוֹמָמְךָ אֱלֹהֵי תְּמִלָּךְ וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: גְּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלֹגְדָתוֹ אֵין-חֶקֶר: דוֹר
 לְדוֹר יִשְׁבַח מִעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַרְדֵּי כְבוֹד הוֹדֶךָ
 וְדַבְרֵי נִסְלֵאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹז גּוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְגִדְלָתֶךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיַעוּ וְצִדְקָתֶךָ
 יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יי אֶרְךָ אִפְּסִים וְגִדְלֵ-חֶסֶד: טוֹב יי
 לְכָל וְרַחֲמֵי עַל כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יי כָּל-מַעֲשֵׂיךָ
 וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכְכָּה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וּגְבוּרָתֶךָ
 יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ וְכְבוֹד הַרְדֵּי
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמִמְשַׁלְתֶּךָ
 בְּכָל-הָדוֹר וְדוֹר: סוֹמֵךְ יי לְכָל-הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל-
 הַכְּפוּסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
 אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת-יַרְדֵּךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי

*) Překlad אשרי na str. 49.

ode čtyř končin země, כַּנְפוֹת הָאָרֶץ חִבְרִים
 vespolek celý Israel! כָּל יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:
 Na to rceme: Amen!

Kantor vezme Thóru, obrátí se k obci a ohlašuje:
 ראש חדש — יהיה ביום — ראש
 bude dne (. . . .) v témdni; — (ולמחרתו ביום —) הבא עלינו
 kéž vzejde nám a veškerému וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:
 Israeli ku blahu!

Obec a kantor.
 Kéž obnoví יַחֲדָשְׁהוּ הַקְּדוֹשׁ
 jej Nejsvětější, pochvá- בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל
 len budiž, nám a všemu כָּל-עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 lidu Svému, domu Is- לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם.
 raelskému — k životu לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִחָה.
 a k míru, ku slasti a לְיִשׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה.
 k radosti, ku spáse a וְנֹאמַר אָמֵן:
 k útěše! Na to rceme: Amen!

אב הרחמים. שכן מרומים. בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים. הוּא יִפְקֹד
 בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׂרָאֵלִים
 וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת הַקֶּדֶשׁ שְׁמֹסְרוֹ
 גִּפְשָׁם עַל קִדְשַׁת הַשֵּׁם. הַנְּאֻהָבִים
 וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא
 גִּפְדּוּ. מְנַשְּׂרִים קְלוֹ וּמְאֲרִיזִת
 גְּבֻרָה. לְעִשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם
 וְחֶפֶץ צִדִּיקִים. יִזְכְּרוּ אֱלֹהֵינוּ
 לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם

אב Otec milosrdenství, Jenž
 sídlí na výsostech — v milo-
 srdenství Svém všemocném
 kéž vzpomene milosrdenstvím
 na zbožné a poctivé a doko-
 nalé v obcích svatých, kteříž
 obětovali život svůj pro po-
 svěcení jména (Božího). Milí
 a utěšení v životě svém, ani
 při smrti své nebyli rozlou-
 čeni. Nad orly bystřejší, nade
 lvy silnější byli, by vykonali
 vůli stvořitele svého a přání
 skály své. Bud' pamětliv jich
 Bůh náš ku věčné blaženosti
 s ostatními spravedlivými
 světa!

ראשיכם והנשארו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזרו ונבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Když staví se Thóra do sv. schránky.

ובגדה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתה אמה וארון ענה: כהניך ילבשו צדק וחסדיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחה: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא לפתחיקים בה ותמכה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי אליך ונשובה תדש ומיננו פקדם: חצי קריש.

Musaf pro sabat*

כי שם יי אקרא הבורה לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל ל לבני בניהם למען שמו באהבה:

(V deset dní pokání:)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.

קמעך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

*) מוסף לשלש רגלים שבת חול המועד O

רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכר מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנהנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

(Kantor, když se Thóra nese zpět do sv. schránky.)

חזן יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו: קהל הודו על ארץ ושמים. וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה:

O sabatu.

כש מזמור לדוד הבורה ליי בני אלים הבורה ליי כבוד ועז: הבורה ליי כבוד שמו השתחוה ליי בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי בפח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישפר יי את ארזי הלבנון: וירקיעם כמו ענף לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשה יערות ובהיכלו קלו אמר כבוד: יי לפבור ישב וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

O svátcích, které nepřipadají na sabat.

כר לדוד מזמור. ליי הארץ ומלוכה תבל ויושבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקים במקום קדשו: גקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו*) ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשיו מבקשי פגיה יעלב סלה: שאו שערים

*) ושי: Oii

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל-יום
 והללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
 (V deset dní pokání: : והללוך הקדוש:)

בכל-יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:
 jména Jeho večer i ráno, každého dne stále, dvakrát v lásce „Slyš, Israeli!“ volá.

שמע (Obec:) Slyš, Israeli! Ho-podin jest Bůh náš, Ho-spodin jest jediný!
 קהל וחזן שמע ישראל יי אלהינו יי | אחד:

אחד (Kantor:) Jediný jest Bůh náš, On jest Otec náš, On jest král náš, On jest ochránce náš, kéž dá nám slyšeti v milosrdenství Svém po druhé před očima všech živých: „Budu vám Bohem!“
 חזן אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלפניו הוא מושיענו. והוא ושמיענו ברחמי שנית לעיני כל-חי להיות לכם לאלהים:

קח אָנִי יי אלהיכם:
 אני (Obec:) Já jsem Hospodin, Bůh váš!

אדיר אדירנו יי אדירנו מה אדיר שמוך בכל-הארץ: והיה יי למלך על כל הארץ. ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:
 O svátých a רבה הושענא רבה אדיר (Kantor a obec:) Mocný Jsi, Všemohoucí náš! Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi! I bude Hospodin králem náde vši zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné!

קח ימלוך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 (Kantor:) A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto:

חזן וברכי קדשך פתוב לאמר. קח ימלוך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 חזן לדר ודר גביר גדלה. ובלגצח נצחים קדשתך גקדיש. ושבתך אלהינו מפנינו לא ומיש לעולם ועד. כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
 (Obec a kantor:) Slávy Jeho plný jest svět, služebníci Jeho ptají se jeden druhého: „Kde jest sídlo slávy Jeho?“ Jim naproti: „Pochválen budiž!“ volají.
 (Obec a kantor:) Pochválena budiž velebnost Hospodino-va na každém místě!
 (Kantor:) Ze sídla Svého nakloň se k nám v milosrdenství a buď milostiv lidu, jenž vyznává jedinstvo

(V zimě se doloží:)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בחדר מתייה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים | אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה | קך. מלך ממית ומתייה ומצמיח ישועה:

(V deset dní pokání:)

מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים:
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתייה
 (המתים: *)

* Keduša při opakování modlitby Šemóne-Esre kantorem.

נעריצה ונקדישה. בסוד שיה שרפי קדש. הפקדישים שמוך פקדש. בפתוב על-יד גביאך וקרא זה אל-זה ואמר:
 (Kantor:) Budeme se Tobě kořiti a Tebe světití po způsobu Serafinů svatých, kteří posvěcují jméno Tvé v posvátnosti, jakož psáno jest rukou proroka Tvého: „A volal jeden k druhému řka:“

קח קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-הארץ כבודו:
 (Obec a kantor:) Svatý, svatý, svatý jest Hospodin zástupův; plna jest všechna země slávy Jeho!

חזן כבודו מלא עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו לעמתם ברך יאמרו:
 (Kantor:) Slávy Jeho plný jest svět, služebníci Jeho ptají se jeden druhého: „Kde jest sídlo slávy Jeho?“ Jim naproti: „Pochválen budiž!“ volají.

קח ברוך כבוד יי ממקומו:
 (Obec a kantor:) Pochválena budiž velebnost Hospodino-va na každém místě!

חזן ממקומו הוא יפן ברחמים. ויחן עם המיטרים שמו ערב ונקר

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, uvéstí nás v radosti v zem naši a vštěpiti nás v území naše! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich, a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečnou obět dne sabatu toho připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé,

jméno Tvé, pro ruku, jež byla vložena na svatyni Tvou. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, uvéstí nás v radosti v zem naši a vštěpiti nás v území naše! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečnou obět dne sabatu toho a dodatečnou obět dne nového měsíce toho připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé, jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou Mojžíše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka:

A v den sabatu (obětujte) dva beránky roční bezvadné, a dvě desetiny bělné mouky, v obět suchou, zadělané olejem s obětí její mokrou. To bude zápalná obět o každém sabatu, mimo zápalnou obět ustavičnou a mokrou

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתעלנו בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו. ושם נעשה לפניך אבותינו חובות חובותינו תמידים כסדרם. ומוסף יום ההלכתם. ואת מוסף יום השבת הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות

מפי היד שגשמה לך במקדשך: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו ותטענו בגבולנו ושם נעשה לפניך אבותינו חובותינו תמידים כסדרם ומוסף יום ההלכתם: ואת מוסף יום ראש החדש הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך. מפי גבורך באמור:

וביום השבת שני כבשין בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה גלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת

Připadá-li nový měsíc na sabat, modlí se místo שבת תכנת דolejší אתה יצרת.

Ustanovil Jsi sabat, měl Jsi zalíbení v obětech jeho; Svým příkazem Jsi je vysvětlil a určil pořad mokrých obětí jeho. Kdož v něm rozkoš nacházejí, věčné cti účastni budou, kdož okusili (svěcení sabatu), blaženého života nabudou, a ti, kteří milují předpisy o něm, velikou věc sobě zvolili. Již se Sinaje dáno bylo nařízení o něm. Příklad Jsi nám, Hospodine, Bože náš, obětovati o něm obět dodatečnou, sabatu náležitou.

* תכנת שבת רצית הרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסכיה. מענניה לעולם כבוד ינהלו. טועמיה חיים זכו. וגם האוהבים דבריה. נדלה בקרו. אז מסיני נצטוו עליה. ותצונו יי אלהינו להקריב בזה קרבן מוסף שבת כראוי:

Pro sabat nového měsíce.

Tys utvořil svět Svůj v pravěku, dokončil dílo Své v den sedmý. Miloval Jsi nás a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce sabaty k odpočinku a nové měsíce ku smíření. A protože jsme zhrěšili před Tebou, my i naši otcové, bylo rozbořeno město naše, a zpuštěna svatyně naše, zapuzena důstojnost naše a zmizela sláva z domu života našeho, tak že nemůžeme již konati povinností svých v domě volby Tvé, v tom domě velikém a svatém, nad nímž vysloveno

* אתה יצרף עולמך מקדם כלית מלאכתך ביום השביעי. אהבת אותנו. ורצית בנו ורוממתנו מכל-הולשונות וקדשתנו במצותיך וקרבנתנו מלבנו לעבודתך. ושמה הגדול והקדוש עלינו קראת: ותמן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה וראשי חודשים לכפרה ולפי שקטאנו לפניך אנהנו ואבותינו. הרבה עירנו. ושםם בית מקדשנו. ונלה יקרנו. ונטל כבוד מבית חינונו. ואין אנהנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו

אלהינו Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem, posvěť nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasýt nás z dobrotivosti Své a potěš nás pomocí Svou! Očisti naše srdce, bychom sloužili Tobě v pravdě, a popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světlí jméno Tvé. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat!

každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

אלהינו Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem a obnov nám v den sabatu tohoto měsíce tento ku blahu a požehnání, ku slasti a radosti, ku spáse a k útěše, k obživě a zaopatření, k životu a míru, k prominutí hříchu a k odpuštění viny (i ku smíření poklesku); neboť lid Svůj Israel vyvolil Jsi ze všech národů, sabat Svůj svatý jim Jsi oznámil a zákony o nových měsících jim ustanovil. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž posvětil sabat a Israel a nové měsíce!

אלהינו ואלהי אבותינו רצה
במנוחתנו. קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. ושמחנו בישועתך.
וטטר לבנו לעבדך באמת.
והנחילנו יי אלהינו באהבה
וברצון שבת קדשך. וינחהו
בו ישראל מקדשי שמך.
ברוך אתה יי מקדש השבת:

כלם ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו.
הקדחת ימים | אותו קראת. וקר
למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. רצה
במנוחתנו. וחדש עלינו ביום
השבת הזה. את החודש הזה
למזבחה ולברכה. לששון
ולשמחה. לישועה ולנחמה.
לפרנסה ולכלכלה. לחיים
ולשלום. למחילת חטאי
ולסליחת עון. (כשנת העמו ולבפרת
שש) כי בעמך ישראל בחרת
מכל האמות ושבת קדשך להם
הודעת. וחקי ראשי חדשים
להם קבעת. ברוך אתה יי מקדש
השבת וישראל וראשי חדשים:

jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou Mojžíše, služebníka Svého, z úst velebnosti Své, řka:

A v den sabatu (obětujte) dva beránky roční bezvadné, a dvě desetiny bělné mouky, v obět suchou, zadělané olejem s obětí její mokrou. Ta bude zápalná obět o každém sabatu, mimo zápalnou obět ustavičnou a mokrou obět její.

Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světlí sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

obět její. To jest obět sobotní; a obět dnešní, jak dále praveno:

A v nově měsíce své obětovati budete zápalnou obět Hospodinu: býky mladé — dva, skopce — jednoho, beránků ročních — sedm, bezvadných.

A obět suchou i mokrou k tomu, jak udáno: Tři desetiny při býku, dvě desetiny při skopci, desetinu při beránku, a víno k oběti mokré příslušné, a kozla ku smíření, a dvě ustavičné oběti dle předpisu jejich.

Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světlí sabat,

רצונך. כמו שכתבת עלינו
בתורתך עלידי משה עבדך.
מפי כבודך באמור:

וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימים ושני עשרגים
סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבת. על-עלת
התמיד ונסכה:

שמחו במלכותך שומרי שבת
וקראי ענג. עם מקדשי שביעי
כלם ישבעו ויתענגו מטובך.
ובשביעי רצית בו וקדשתו.
הקדחת ימים | אותו קראת. וקר
למעשה בראשית:

התמיד ונסכה: זה קרבן שבת
וקרבן היום באמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה
לזיי פרים בני-בקר שנים ואיל
אחד כבשים בני-שנה שבעה
תמימים:

ומנחתם ונספיהם בקדור.
שלשה עשרגים לפר. ושני
עשרגים לאיל. ועשרון לכבש
ויין בנסכו. ושעיר לכפר. ושני
תמידים בהלכתם:

שמחו במלכותך שומרי שבת
וקראי ענג. עם מקדשי שביעי.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל בְּרָצוֹן. ותהי לְרָצוֹן תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכנתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
נשמותינו הפקודות לך.
ועל-נפישך שבכל-יום עמנו.
ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבכל-עַת ערב ובקר
וצהריום. הטוב. כי לא-כחו
רחמיך. והמרחם. כי לא תמו
חסדיך. מעולם קיינו לך:
אל תהודאות:

O sabatu pokání vloží se zde na str. 88.

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד
לעולם ועד:

(O sabatu pokání vkládá se.)

ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך:
וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. בריך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

Kantor.

חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
בתוכה על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
בתימים עם קדושה כאמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו
אליה ויחנה: ישא יי אפניו אליה וישם לה שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
ועל-כל-ישראל עמך. ברכנו אבינו ברכנו באחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-
שעה בשלומך.

(O sabatu pokání vkládá se.)

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזבר ונקתב
לפניך אנו וכל-עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עושה השלום:

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל-החושבים אלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מבשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ימינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחלצו
ידידך. הושיעה מינך וענגי: יהי-לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יי צורי ונאלי: עשה שלום בקרומי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בקיינו. ומן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מגמת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

שְׁתַּחֲוֹת נָא. יִזְן קַפְרִיסִין שְׁשׂוּרִין בּוֹ אֶת-הַצִּפְרָן. בְּדֵי שְׁתַּחֲוֹת
עֲזָה. וְהָלֵא מִי רְגָלִים יִפִּין לָהּ אֵלֵא שְׁאִין מְכַנְיִסִין מִי רְגָלִים
בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

הַשִּׁיר שֶׁהָלוּ: הֵיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן
הֵיוּ אוֹמְרִים לִזְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וְיִשְׁבִּי בָּהּ: בְּשָׁנֵי הֵיוּ
אוֹמְרִים. גְּדוֹל יְיָ וּמְהַלֵּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקָדְשׁוּ:
בְּשִׁלְיֵשִׁי הֵיוּ אוֹמְרִים. אֱלֹהִים נָצַב בְּעֵדֹת-אֵל בְּקָרֵב אֱלֹהִים
יִשְׁפּוּט: בְּרַבִּיעִי הֵיוּ אוֹמְרִים. אֵל-נִקְמוֹת יְיָ אֵל-נִקְמוֹת
הוֹפִיעַ: בְּחַמִּישִׁי הֵיוּ אוֹמְרִים. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲזוּגֵי הָרִיעוּ
לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בְּשִׁשִּׁי הֵיוּ אוֹמְרִים. יְיָ מֶלֶךְ נְאֻמָּה לְבֶשׁ לְבֶשׁ
יְיָ עַז הַתְּאֵזֵר אֶף-תַּפּוֹן מִבֵּל בַּל-תַּפּוּט: בְּשִׁבְתָּ הֵיוּ אוֹמְרִים.
מְזֻמֹּר שִׁיר לְיוֹם הַשִּׁבְתָּ. מְזֻמֹּר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא לְיוֹם
שֶׁבֶל שִׁבְתָּ וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. מִלְמִידֵי חֲכָמִים
מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם. שְׁנָאֵמַר וְכָל-בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ. וְרַב שְׁלוֹם
בְּנֵיךָ. אֶל-תִּקְרָא בְּנֵיךָ אֵלֵא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב לְאֱהִבֵי תוֹרָתְךָ
וְאִין לְמוֹ מְכַשׁוֹל: יְהִי-שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹם בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן
אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה-נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן פִּיתֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה
טוֹב לְךָ: יְיָ | עַז לְעַמּוֹ יִמֵּן יְיָ | יִבְרַךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֹדוֹן הַכֹּל. לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית.
שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ בְּנוֹי הָאָרְצוֹת וְלֵא שְׁמֵנוּ בְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה.
שְׁלֵא שָׁם תִּלְקַנוּ בְּהֵם וְנִזְרַלְנוּ כְּכָל-הַמּוֹנָם: וְאֲנַחְנוּ בּוֹרְעִים
וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַסְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשֵׁב יְקָר בְּשָׁמַיִם |
מַמְעַל. וְשְׁכִינַת עֲזוֹ בְּנִבְחֵי מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אִין עוֹד.
אֲמַת מְלַבְּנוּ אָפֶס וּזְלָתוֹ. בְּבַתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וְיִדְעָה הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת

Nikdo není jako Bůh náš, nikdo není jako Pán náš, nikdo není jako král náš, nikdo není jako ochránce náš. Kdo jest jako Bůh náš, kdo jest jako Pán náš, kdo jest jako král náš, kdo jest jako ochránce náš? Vzdějme díky Bohu svému, vzdějme díky Pánu svému, vzdějme díky králi svému, vzdějme díky ochránci svému! Pochválen budiž Bůh náš, pochválen budiž Pán náš, pochválen budiž král náš, pochválen budiž ochránce náš! Ty jsi Bůh náš, Ty jsi Pán náš, Ty jsi král náš, Ty jsi ochránce náš! Tys to, Jemuž připravovali otcové naši kadidlo z vonných věcí.

אִין בְּאֱלֹהֵינוּ. אִין בְּאֲדוֹנֵינוּ:
אִין בְּמַלְכֵנוּ. אִין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי בְּאֱלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ.
מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ.
נֹדֶה לְאֱלֹהֵינוּ. נֹדֶה לְאֲדוֹנֵינוּ.
נֹדֶה לְמַלְכֵנוּ. נֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ. בְּרוּךְ
מַלְכֵנוּ. בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
אֲתָה הוּא אֱלֹהֵינוּ. אֲתָה הוּא
אֲדוֹנֵינוּ. אֲתָה הוּא מַלְכֵנוּ.
אֲתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אֲתָה
הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ
לְפָנֶיךָ אֶת-קְטֹרֶת הַסַּמִּים:

פְּטוּם הַקְּטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצִּפְרָן. הַחֲלִבָּה וְהַלְּבֹנָה. מִשְׁקַל
שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנֶה. מוֹר וְקָצִיעָה. שְׁבֹלֶת גֶּרֶד וְכַרְכֶּם. מִשְׁקַל
שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה מְנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֶשְׂרֵה. וְקַלּוּפֵה
שְׁלִשָּׁה. וְקַמּוֹן תַּשְׁעָה. בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה תַשְׁעָה קַבִּין. יִזְן
קַפְרִיסִין סְאִין תִּלְתָּא וְקַבִּין תִּלְתָּא. וְאִם אִין לוֹ יִזְן קַפְרִיסִין
מִבֵּיא חֲמֵר הַיָּרֵן עֲמִיק. מִלַּח סְדוּמִית רַבַּע חֲקֵב. מַעֲלָה עֶשְׂרֵן
כָּל-שֶׁהוּא: רַבִּי גִתָּן אוֹמֵר אֵף כֶּפֶת הַיָּרֵן כָּל-שֶׁהוּא. וְאִם
גִּתָּן בָּהּ דְּבֶשׁ פְּסָלָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל-סַמְיָה תִּבֵּי מִיתָה:
רַבִּן שְׁמַעוֹן בֶּן-גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אִינוּ אֵלֵא שְׁרָף הַנּוֹטֵף
מַעֲצֵי הַקְּטֹף: בּוֹרִית בְּרִשְׁיָה שְׁשִׁפִּין בָּהּ אֶת-הַצִּפְרָן. בְּדֵי

*) Tento odstavec z Talmudu pojednává o přípravě kadidla.

Na všech jeho bozích i na lidu
vykonal Jsi soudy veliké.

Rozdělil Jsi Rudé moře,
Tvůj lid viděl všemohoucí ruku Tvou — a
bál se.

Vedl Jsi lid Svůj, by zjednal
Tobě čest a slávu, poznal Tvoji ve-
likost.

Promlouval Jsi k němu s nebe,
také mračna vydávala vláhu.
Znal Jsi cesty jeho v poušti,
v zemi pusté, kam dřív nikdo
nevkročil.

Dal Jsi lidu Svému pokrm
nebes, masa v hojnosti a vodu ze
skály.

Vypudil Jsi národy a četné
kmeny, dal Jsi jejich zem a statky
jemu.

Aby zachoval Tvé zákony a
naučení, výroky Tvé, Pane, ježto ryzí
jsou.

By se občerstvil na pastvě
tučné, z křemene a skály získal
proudý oleje.

V klidu svém pak vystavěl
Tvé město svaté, krásně vyzdobil Tvou svatyni.

Pravil Jsi: Zde dlítí budu
dlouhé časy, výživě pak jeho hojně pože-
hnám.

Tam pak přinášeli spravedlivé
obětí, kněží Tvoji oděli se v roucho
ctnosti.

שיר היחוד לשבת

על כל אלהים. בפעשותך בָּהֶם
שָׁפְטִים גְּדוּלִים וּבְאַלְהֵיהֶם:

בְּבִקְעָה ים סוף עֲמָה רָאוּ
יַד הַגְּדוּלָה. וַיִּירָאוּ:

נְהַגְתָּ עֲמָה לַעֲשׂוֹת לָךְ.
שִׁם וְתַפְאֵרַת לְהִרְאוֹת גְּדוּלָּךְ:

וּדְבַרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם.
וְגַם הָעֲבִים נִטְפוּ מַיִם:

יָדַעְתָּ לְכַתֵּם בְּמִדְבָּר.
בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר:

תַּתָּה לְעַמָּה דָּגַן שָׁמַיִם.
וּכְעָפָר שָׂאָר וּמַצוּר מַיִם:

תִּגְרַשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים.
יִירָשׁוּ אֲרָצָם וְעַמָּל לְאֻמִּים:

בְּעֵבֶר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת.
אֲמֵרוֹת יִי אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת:

וַיִּתְעַדְנוּ בְּמִרְעָה שָׁמַן.
וּמַחְלְמִישׁ צוּר פִּלְגֵי שָׁמֶן:

בְּנוֹחָם בְּנוֹ עֵיר קְדוֹשָׁה.
וַיִּפְאְרוּ בֵּית מִקְדָּשְׁךָ:

וְתֹאמַר פֹּה אֲשׁב לְאֶרֶץ
יָמִים. צִיָּה בְּרָךְ אֲבִרָךְ:

כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק.
אֶף כַּהֲנִיָּה יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

מוסף לשבת

אֶל-לְבָבָה. כִּי יִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם | מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד:

עַל-כֵּן | נִקְרָה לָךְ יִי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲמָה.
לְהַעֲבִיר גְּדוּלִים | מִן הָאָרֶץ. וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִקְרַתוֹן. לְחַקֵּן
עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי. וְכַל-בְּנֵי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמָּה. לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כַל-רְשָׁעֵי אָרֶץ. וַיִּפְרוּ וַיִּדְעוּ כַל-יִשְׁכְּבֵי תַבַּל. כִּי-לָךְ
תִּכְרַע כַּל-בְּרָךְ תִּשְׁבַּע כַּל-לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ
וַיִּפְלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמָּה יִקְרַ יִתְגַּו. וַיִּקְפְּלוּ כָלֶם | אֶת-עוֹלָם
מַלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם | מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת
שִׁלָּךְ הִיא. וְלְעוֹלָמֵי עֵד | תִּמְלֹךְ בְּכְבוֹד: בְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ
יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֹאמַר וְהָיָה יִי לְמַלְךְ עַל-כָּל-הָאָרֶץ.
כִּי־וְהָיָה יִי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

שיר היחוד לשבת.

אז ביום השביעי נחת.
יום השבת על בן ברכת:
אז Tehdy v sedmý den Jsi
odpočinul,
sabatu Jsi proto poželnal.

Každé dílo chválu Tobě vzdává,
zbožní Tvoji v každý čas Tě
velebí.

Pochválen buď, Pane, Tvůrce
všeho,
Bože života a Panovníku věčný!

Od věků Svým věrným preka-
zuješ
hojně slitování Své a milost
Svou.

V Egyptě již započal Jsi
jevití Sveu povýšenost.

אז ביום השביעי נחת.
יום השבת על בן ברכת:
ועל כל פועל תהלה ערוכה.
וחסדיך בכל עת יברכוכה:

ברוך יי יוצר כלם.
אלהים חיים ומלך עולם:

כי מעולם על עבדיך.
רוב רחמיך וחסדיך:

ובמצרים החלוקת.
להודיע כי מאד געלית:

Žehnáním Tvým budiž lid
Tvůj požehnan,
neb jen, komu Ty jsi žehnal,
ten jest požehnan.
Proto, pokud jsem, chci vele-
biti tváře svého,
Tobě dobrořečiti po celý život
svůj.
Budiž jméno Páně pochváleno
na věky,
od věčnosti do věčnosti!

Jakož psáno jest: כתוב
Pochválen budiž Hospodin,
Bůh Israelský, od věčnosti až
do věčností! I řekl všechen
lid: Amen a chvála Hospo-
dinu! I začal Daniel a řekl:
Budiž jméno Boží pochváleno
od věků až na věky, nebo mou-
drost a síla Jeho jest! A prave-
no: A řekli Levité Ješua,
Kadmiel, Báni, Chašabniáš,
Šerebiáš, Hodíáš, Šebaniáš a
Petachíáš: Nuže, chvalte Hospo-
dina, Boha svého, od věčnosti až
do věčností! I vychvalovali
jméno velebnosti Tvé, jež
vyvýšero nade všecku chválu
a slávu. A praveno: Po-
chválen budiž Hospodin,
Bůh Israelský, od věčnosti až
do věčností! I řekl všechen
lid: Amen! Halelujah! A prave-
no: I velebil David Hospo-
dina před očima celého shro-
máždění, a řekl David: Po-
chválen budiž, Hospodine, Bože
Israele, otce našeho, od věčnosti
až do věčností!

וּמְבָרְכָתָךְ עַמֶּךָ יְבוֹרֵךְ.
כִּי אַתְּ כָל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרֵךְ:
וְאֲנִי בְעוֹדֵי אֶהְלֵלָה כְּרָאִי.
וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי:
יְהִי שֵׁם יי מְבוֹרֵךְ לְעוֹלָם.
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

בְּפִתּוֹב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם אִמֵּן וְהִלְלֵל לַיי: עַגְוָה
דְּנִינְאֵל וְאָמַר לְהוֹא שְׁמַה דֵּי אֱלֹהֵא
מְבָרַךְ מִן עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דֵּי
חֻקְמָתָא וּגְבוּרָתָא דֵּי־לֵיהּ הִיא:
וְנִאָמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יֵשׁוּעַ
וּקְדִמְיָאֵל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְיָה
הוֹדִיָּה שְׁבַגְנִיָּה פְתַחְיָה קוֹמֵו בְּרָכוּ
אֶת־יי אֱלֹהֵיהֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־
הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדְךָ
וּמְרוֹמֵם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:
וְנִאָמַר בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־
הָעָם אִמֵּן הַלְלוּיָהּ: וְנִאָמַר וַיְבָרַךְ
דָּוִד אֶת־יי לְעֵינָי כָּל־הַקְּהָל
וַיֹּאמְרוּ דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

A dům Lévi líbezně tam písně
pěl,
Tobě na počest vše jásal,
vše plesalo.
Všechen Israel a všickni bo-
hobojní
otili, velebili jméno Tvé. Ó
Pane!
Jakož laskav byl Jsi k otcům
naším,
tak buď laskav k nám, jich
potomkům!
Kéž bys, Pane, radoval se také
z nás,
jak Jsi radoval se z otců
našich!
Rač nás rozmnožiti, projev
lásku nám,
díky vzdáme jménu Tvému za
Tvou laskavost.
Hospodine, brzy zbuduj město
Své,
nad nímž bylo vysloveno jméno
Tvé!
Rohu Davidovu popřej zkvěsti
v něm,
Sám pak přebývej tam na
věky!
Spravedlivé oběti tam přine-
seme,
jako za dnů dávných přijmeš
obět naši.
Žehnej lidu Svému světlem
tváří Své,
neboť ochotni jsme konat vůli
Tvou.
Podle vůle Své pak splní naše
přání,
Shlédní v milosti, jsme všickni
lidem Tvým!
Vyvolil Jsi nás za drahé
vlastnictví,
uděl Svému lidu požehnaní
Své! Sela.
Stále zvěstovati chceme chválu
Tvou,
a vždy opěvati jméno slávy Tvé.

ובית הלוי נְעִימוֹת יִזְמְרוּ.
לְךָ יִתְרוּעְעוּ אַף יִשִּׁירוּ:
בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאֵי יי.
יִכְבְּדוּ וַיִּודוּ שְׁמֶךָ יי:
הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשִׁינִים.
כִּן תִּטִּיב נָם לְאַחֲרוֹנִים:
יי תְּשִׁישׁ נָא עֲלֵינוּ.
כַּאֲשֶׁר שָׁשָׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:
אוֹתָנוּ לְתַרְבוֹת וּלְהַטִּיב.
וְנוֹדֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם כִּי תִטִּיב:
יי תִּבְנֶה עִירָךְ מְהֵרָה.
כִּי עֲדִיךָ שְׁמֶךָ נִקְרָא:
וְקָרַן דָּוִד תְּצַמִּיחַ בְּהִי.
וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם בְּכַרְבֵּיָה:
זְבַחֵי צְדָק שְׁמָה גִזְבְּחָהּ.
וְכִימֵי קָדִם תִּעַרְבַּ מְנַחָה:
וְבָרַךְ אֶת עַמֶּךָ בְּאוֹר פְּנֵיָךְ.
כִּי תַפְצִיִם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ:
וְכִרְצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה תַפְצִינֵנוּ.
הַבְּטֵ־נָא עַמֶּךָ בְּלִנּוּ:
בְּחַרְתָּנוּ לְהִיּוֹת לְךָ לְעָם סֻגְלָה
וְעַל עַמֶּךָ בְּרַכְתָּךְ סְלָה:
וְתִמִּיד גַּם־סַפֵּר תַּהֲלִתָּךְ.
וְגִהְלֵל לְשֵׁם תִּפְאָרְתָּךְ:

Jen srovnáním Tě zobrazili,
však ne dle pravé jsoucnosti;
Tvou podobu jen označili dle
Tvoji všemohoucnosti.
Jakkoli Tebe zřeli v množství
vidění,
Tys přece tentýž zůstal v
každém zjevení.
Tu starcem Tebe zřeli, tam v
síle mladistvé,
tu šedou barvu měly, tam
černou vlasy Tvé.
Jak starce — soudícího, jak
jinocha — kde boj¹⁾,
jak reka válčícího, jenž v ruce
třímá zbroj.
A na hlavu si klade přílbu
vítězství,
Svou pravici posvátnou koná
rekovství.
A noční rosou bylin skropen
Jeho vlas,
i kadeře se třpyti jako perly
jas. —
On honosí se mnou, On si
mne oblíbí,
a vínkem oslavy mé skráně
ozdobí.
Má diadém kol hlavy z nej-
čistšího zlata,
a čelo Jeho skví se jako záře
svatá.
By Jemu ke cti byla, krásnou
ozdobou,
lid zbožný ozdobil Ho vzácnou
korunou.
Má vlasy krásné, vlnité, jak
z mládí bývají,
a černé Jeho kadeře až na
znak splývají.

¹⁾ Talmud. Traktát Chagiga fol. 14, pag. a: Míneho, že do-
časná situace podmiňovala způsob zjevu.

דמו אותך ולא כפי ישך.
נישווה לפי מעשיך;
המשילוך ברוב הזיונות.
הנה אחד בכל דמיונות;
ויחזו בך זקנה ובחירות.
וישער ראשך בשיבה
וישחרות;
זקנה ביום די ובחירות ביום קרב.
כאיש מלחמות ידיו לו רב;
חבש כובע ישועה בראשו.
הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו.
טללי אורות ראשו נמלא.
קוצותיו רסיסי לילה;
יתפאר בי בי חפץ בי.
והוא יהיה לי לעטרת צבי;
בתם מהור פז דמות ראשו.
וחק על מצח כבוד שם קדשו;
לחן ולכבוד צבי תפארה.
אמתו לו עטרה עטרה;
מחלפות ראשו כבימי בחורות.
קוצותיו תלפלים שחרות;

Tento právem velice vážený chvalozpěv má na některých místech poněkud silné anthropomorfistické zbarvení. Nutno však uvážit, že básník ponějvíce jen biblických, tu i tam talmudických míst používá; vysvětlení tedy, kterých se tam podává, mají svou platnost i zde. Ostatně básník sám neopomenul vytknouti, že obrazy jím užívané jsou toliko abstrakcemi Božské působnosti v přírodě, ježto Božská bytost jest nedostižitelná. V tomto svém překladě vyhnuli jsme se tomu úmyslně, tuto mluvu obraznou zvešobecniti nebo zeslabiti. abychom čtenáři neztenčili požitku básnického.

אנעים זמירות ושירים אארוג. כי אליה נפשי תערוג.
אנעים זמירות ושירים אארוג. כי אליה נפשי תערוג.
Zněj líbezně můj zpěv a píseň ku Tvé chvále, neb po Tobě má duše touží neustále.
Ve stínu moci Tvé si žádá spočinouti, by tajnosti Tvé rady mohla vystihnouti.
Když slávu Tvou chcei opěvati, Pane! mé srdce ku Tvé lásce žárem plane.
A proto slavím Tebe slovy důstojnými, a velebím Tvé jméno zpěvy milostnými.
* * *
Však — slávu Tvou mám zvěstovati — a nezhléd jsem Tě zrakem svým! — mám porovnatí Tebe, jmenovati — a nejsem důvěrníkem Tvým. — Skrz proroky a sluhy, kteří byli v radě Tvé, Jsi v podobenství zjevil slávu velebnosti Své. Že velikou Tvá moc a tvůrčísila, to znamenali pouze z Tvého díla.
אל בני ארצות. ושמך אכבד בשירי ידירות.
אל בני ארצות. ושמך אכבד בשירי ידירות.
על כן ארבר בך נקבדות. ושמך אכבד בשירי ידירות.
על כן ארבר בך נקבדות. ושמך אכבד בשירי ידירות.
אספרה כבודך ולא ראיתיך. אנפך אכבד ולא ידעתיך.
אספרה כבודך ולא ראיתיך. אנפך אכבד ולא ידעתיך.
בני נביאיך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הודך.
בני נביאיך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הודך.
גדלתה וגבורתה. כנו לתקף פעלתה;
גדלתה וגבורתה. כנו לתקף פעלתה;

Kéž naleznou mé písně slechu
příznivého,
a dostoupí až k Tobě hlazol
zpěvu mého!
Má chvála budiž holdem ve-
lebností Tvé,
a kadidlu se rovněj vroucnost
prosby mé!
Buď milá Tobě, Bože, píseň
chudobného,
jak píseň, kterouž pěli u
oltáře Tvého.

* * *

Tak vystup, chválo moje,
Tomu na počest,
Jenž žíví vše a tvoří, spraved-
livým jest!
A k líbosti buď Tobě mé dí-
kūčinění,
tak ochotně je přijmi jak
vůni z koření!
Kéž příjemno jest Tobě, co
zpívám ku Tvé chvále,
neb duše má, ó Pane, po
Tobě touží stále.

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא
לכל לראש: קדיש יתום

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

אדון עולם na str. 46, potom שיר ליום השבת na
str. 4.

שית המון שירי נא עליך.
ורנתי תקרב אליך:

תהלתי תהי לראשך עמרת.
ותפלתי תפון קמרת:

תיקר שירתך ביעיניך.
כשיר יושר על קרבניך:

* * *

ברכתי תעלה לראש משביר.
מחולל ומוליד צדיק בביר:

ובברכתך תגעגע לי ראש.
ואותה קח לך כבשמים
ראש:

יערב נא שיהי עליך.
כי נפשי תערוג אליך:

A město spásy Své, to sídlo
svatosti,
kéž opět povznese na výši
radosti.¹⁾

Lid Jemu milý bude Jeho
korunou,
i znakem vlády Jeho, skvost-
nou ozdobou.

On nosil je a choval, korunou
je zdobil,
že hodni toho byli, přízní
Svou je poctil.

On zdobí mne, já ozdo-
bou jsem Jemu,
On jest mi na blízku, když
volám k Němu.

Zrak Jeho jasně zářil, rudé
roucho měl,
jak tlačil brozny v lisu, z
Edomu když šel.²⁾

Tvar uzlu při Tefilin zjevil
sluhu Svému,
i podobu Svou Božskou spa-
třiti dal jemu.³⁾

Má zalíbení v lidu Svém a
pokorností přeje,
rád slyší zbožný chvalozpěv,
jenž k Jeho trůnu spěje.

Již první výron vůle Tvé byl
vzorem ryzí pravdy,
kéž hledající Tebe lid jest
chráněn Tebou na vždy!

נה הצדק צבי תפארתו.
יעלה נא על ראש שמחתו:

סגלתו תהי בידו עמרת.
וצניף מלוכה צבי תפארת:

עמוסים נשאם עמרת ענדם.
מאשר יקרו ביעיניו בכם:

פארו עלי ופארי עליו.
וקרוב אלי בקראי אליו:

צה ואדום ללבשו אדום.
פורה בדרךכו בבואו מאדום:

קשר הפליז הראה לעניו.
תמונת יי לנגד עיניו:

יוצה בעמו ענוים יפאר.
יושב תהלות בם להתפאר:

ראש דברה אמת קורא מראש.
דור נדור עם דרשיה דרוש:

¹⁾ Žalm 137, 6.

²⁾ Izaiáš 63, 1—4.

³⁾ Talmud Beraeh. fol. 7, pag. a) praví se v příčině místa
Exod. 33, 23: Bůh ukázal Mojžišovi uzel při Tefilin, t. j. vládu
Prozřetelnosti, jak osudů lidských uzel zadržuje a rozvazuje.

תפלת מנחה לשבת.

Mincha pro sabat.

אשרי ישבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם ששכח לו אשרי העם שני אדהיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך אלתי המלך באברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי גפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך בחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקק לכל הפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חיי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

סדר ביקור חולים וניחום אבלים בשבת.

Kdo v sobotu navštěvuje nemocného, říká při odchodu:

Jest sabat — nesmí se nařikati, ale tím spíše lze doufati v uzdravení. Odpočívajte v míru!
 שבת היא מלועזק ורפואה קרובה לבא ושבתו בשלום:

Kdo v sobotu navštěvuje truchlicího (אבל), říká při odchodu:

Jest sabat — nesmí se připomínati případ smutku, ale tom spíše lze doufati v útěchu (id Boha). Odpočívajte v míru!
 שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבא ושבתו בשלום:

סדר קידוש ליום השבת.

ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כיי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

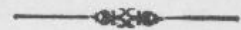
זכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה אמה ובגדך ובמך ובמטתך ובמטתך ונרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי על פני בראש יי את יום השבת ויקדשהו:

Nad vínem:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

Nad jinými nápoji:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו:

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב. נְאֻם־יְיָ:
 וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְיָ. רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
 וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שִׁמְתִי בְּפִיךָ. לֹא־יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי
 זָרַע וּמִפִּי זָרַע זָרַע אָמַר יְיָ. מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה
 וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת. מְלֵא כָל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵין בֵּן מִן־בֵּן וְאֹמְרִין קְדִישׁ בְּשִׁמְי
 מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית־שְׁכִינְתָּהּ. קְדִישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרְתָּהּ. קְדִישׁ בְּעַלְמַי. יְיָ צְבָאוֹת מְקִיא כָל־
 אַרְעָא זִיו וְקִרְבָּה: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ. וְאֲשִׁמַּע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ
 גְּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא. וְשִׁמְעַת
 בְּתַרִי בְּלִי־זִיעַ סָגִיא דְּמִשְׁבְּחֵיךָ וְאֹמְרִין. בְּרִיךְ יְקָרָא בְּרִי
 מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מִקְבוּתָהּ
 קָאָם לְעַלְמַי עֲלִמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמְרָה־זֹאת לְעוֹלָם. לִיִּצְרַח מִחֲשֻׁבוֹת
 לְבַב עַמְּךָ. וְהִכֵּן לְבָבְכֶם אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם | יִכַּפֵּר עוֹן
 וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ:
 כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֻלָּח. וְרַב חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיךָ:
 צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְוֹתֵינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:
 בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ. הָאֵל יִשְׁוַעְתְּנוּ סֻלָּח: יְיָ
 צְבָאוֹת עֲמָנוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֻלָּח: יְיָ צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־
 קְרָאָנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן־
 הַתּוֹעִים. וְנִתַּן־לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם נִטַּע בְּתוֹכְנוּ.

הוא יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו ויראתו.
 ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם. למען לא ניגע
 לריוק. ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 נאלהי אבותינו. שנשמור תקיף בעולם הזה. ונזכה
 ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח
 ולחיי העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא יהום. יי
 אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי. והיה
 יי מבטחו: בטהו ביי עדי עד. כי ביה יי צור עולמים:
 ויבטחו בך יודעי שמך. כי לא עזבת דורשיך יי: יי
 חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: חצי קדיש

וְאֲנִי תַפְלַתִּי לְךָ יְיָ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ:

קריאת התורה.

str. 112. ובנחה יאמר, לרוד מזמור str. 107. בריך שמה, ויהי בנסוע

כי שם יי אקרא קבו גל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
 אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
 אבות. ומביא גואל ללבני בגיהם למען שמו באהבה:

(O sabatu pokání:)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.

דמענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

Ty jsi jediný a jméno Tvé jest jediné, a kdo, jako lid Tvůj Israelský, jest národ jediný na zemi? Ozdobu čestnou, vínek spásy, den klidu a svěcení lidu Svému Jsi udělil. Abraham těšil se, Izák plesal, Jakob a synové jeho požívali klidu o něm. Jest to klid lásky a přízně, klid pravdy a věrnosti, klid míru a spokojenosti, bezpečnosti a důvěry, klid úplný, v němžto zalíbení máš. Poznávají děti Tvé a vědí, že od Tebe pochází klid jejich, a pro klid svůj posvěcují jméno Tvé.

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדישנו במצותיה. ותן חלקנו בתורתך. שבענו משובך. ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברחון שבת קדשך. ונחונו בם ישראל מקדישי שםך. ברוך אתה יי מקדיש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם. באהבה תקבל ברחון. ותהי לרחון תמיד. עבודת ישראל עמך:

(O sabatu pokání vloží se zde:)

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויפקדוננו ויפקדוננו. וזכרון אבותינו.

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

(V zimě se doloží:)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכללל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

(O sabatu pokání:)

מי כמוך אב תרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים: *

אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(O sabatu pokání: :הקדוש:)

*) Keduša při opakování modlitby Šemone-Esre kantorem.

חון נקדש את שםך בעולם. בשם שמקדישים אותו בשמי מרום. בפתוב על-יד גביאך. וקרא זה אלה ואמר: קיח קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל-הארץ בבורו:

חון לעממתם ברוך יאמר:

קיח ברוך בבור יי ממקומו:

חון ובדברי קדשך פתוב לאמר:

קיח ימלוך יי לעולם אלהיך ציון דוד ודר הללויה: חון לדור ודור בגיד גדלך. וילנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם נעד. כי אל מלך גדול ונקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש: (כעשיית הסלף בקדוש:)

וְזָכְרוּן מְשִׁיחַ בְּיָדוֹ עֲבָדְךָ. וְזָכְרוּן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשְׁךָ.
 וְזָכְרוּן כָּל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפַלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
 וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם יְרֵיחַ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
 בַּחֹדֶשׁ פֶּסַח חַג הַמִּצּוֹת בַּחֹדֶשׁ סִמּוֹת חַג הַסְּפֹרוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ. לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ. לְחַיִּים:
 וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם | עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי
 אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים דרבנן.

מזדים אַנְחֵנוּ לְךָ. שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יְשׁוּעָנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 נוֹדֶה לְךָ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל-
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל-
 גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ.
 וְעַל-גְּפוֹתֵינוּ שֶׁבְּכָל-יוֹם עֲפָנוּ.
 וְעַל-גְּפֹלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
 שֶׁבְּכָל-עֵת עָרַב וּבָקַר
 וְצִדְדוֹתֵינוּ. הַטּוֹב. כִּי לֹא-כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם. כִּי לֹא תִמּוּ
 חַסְדֶיךָ. מֵעוֹלָם כִּינֵנוּ לְךָ:

(O na str. 88. vloží se zde na sčtu sčtu)

וְעַל-כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תְּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

(O sabatu pokání vkládá se:)

וּבְטוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל-בְּגֵי בְרִיתְךָ:

וְכָל חַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת-שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שְׁמֶךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת-
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

(O sabatu pokání vkládá se:)

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְקֻדָּה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְתָּב
 לְפָנֶיךָ אָנוּ וְכָל-עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי | נְצוּר לְשׁוֹנֵי מְרָע. וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מְרָמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרֵי לִפְלֵי תַהֲיֶה פֶתַח
 לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֶּה נַפְשִׁי. וְכָל-הַחוֹשְׁבִים |
 עָלַי רָעָה. מִתְּהַרֵּה הַפֶּר עֲצָתְךָ. וּבְקִלְקֵל מַחֲשַׁבְתְּךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
 יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יְהִי-לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגְיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁרוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית
 מִקְדָּשְׁךָ בְּמִתְהַרֵּה בְּיָמֵינוּ. וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ
 בְּיַרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָכָה לְנֵי מִנְחַת
 יְהוָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

běhly se, před hlasem hromu Tvého pospíšily. Vystoupily hory, snížila se údolí — na místo, kteréž Jsi založil jim. Meze Jsi položil, aby nepřestupovaly, ani se navracovaly pokrývati zemi. On dává vtékati pramenům v potoky, mezi horami plynou. Nápoj dávají všem zvířatům polním, uhašují tu mezkové žízeň svou. Při nich ptactvo nebeské hnízdí, z prostřed ratolestí vydává svůj hlas. On napájí hory z paláců Svých, ovocem činů Tvých sytí se země. Dává růsti trávě pro dobytek, a bylině ku potřebě člověku, aby vyvodil chléb ze země, a víno, jež obveseluje srdce člověka, aby skvěla se tvář jeho nad olej, a chléb, jenž srdce lidské občerstvuje. Nasytují se stromy Hospodinovy, cedry Libánské, jež štěpoval, kdež ptáci hnízdí, čáp, jemuž cypřiše jsou domovem. Hory vysoké jsou kamzíkům, skály — útočiště králíkům, Učinil měsíc k určování dob, slunce zná západ svůj. Přivodíš tmu — a nastane noc, v níž hýbe se všecka zvíř lesní. Lvičata

רעמך יתפזזו: יעלו הרים ירדו בקעות אל-מקום זה | יסדת להם: גבול שמות בל-יעברון בל-ישבון לכפסות הארץ: המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון: ישקו בל-חיתו שדי ישברו פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים יתנוקו: משקה הרים מעלותיו. מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם להוציא להם | מן הארץ: ויין ישמח לבב אנוש. להצהיל פנים משמן. ולהם לבב-אנוש יסעד: ישבעו עצי יי. ארזי לבנון אשר נטע: אשר-שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח למועדים. שמש ירדע מבוא: תשת חשך ויהי לילה. בו תרמש ברחי תו-ער:

צדקתך zastupuje תחנון; připadá-li tedy sabat na některý z těch dnů, jež jsou na stránce 103. před תחנון vyznačeny, vynechává se o sabatu צדקתך צדק.

Spravedlnost Tvá jest spravedlnost věčná, a zákon Tvůj jest pravdivý. A spravedlnost Tvá, ó Bože, sahá až k výsosti; Jenž vykonal Jsi věci veliké, ó Bože, kdo jest jako Ty? Spravedlnost Tvá rovná se horám nejvyšším, soudové Tvoji hlubinně nesmírné! Člověku i zvířeti pomáháš, Hospodine!

צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: וצדקתך אלהים עד-מרום אשר עשית גדלות אלהים | מי כמוך: צדקתך בהררי-אל משפטיך תהום רבה. אדם ובהמה תושיע יי:

קדיש שלם, עלינו, קדיש יתום.

Od mincha před פסח čtou se po sabat následující žalmy.

O ebdim היינו לפרעה místo nich se říká שבת הגדול.

ברכי (Žalm 104.)

Chval, duše má, Hospodina! Hospodine, Bože můj, jak Jsi veliký! v lesk a důstojnost oblékáš se. On halí se ve světlo jako v roucho, rozestírá nebesa jako koberec, sklenul na vodách paláce Své, užívá oblaků místo vozu, vznáší se na perutích větru. Činí Svými posly větry, Svými služebníky oheň plápolající. Založil zemi na základech jejích, aby se nepohnula na věky věkův. Propast jako rouchem Jsi pokryl; na horách stály vody. Před mocným výrokem Tvým roz-

קד ברכי גפשי את-יי | יי אלהי גדלת מאד. הוד והדר לבשת: עטה אור כשלהמה נוטה שמים כיריעה: המקרה במים עליותיו. השם-עבים רכובו. המהלך על-בנפי רוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט: יסר ארץ על-מכוניה בל-תמוט עולם ועד: תהום בלבוש כפיתו על הרים יעמדו מים: מן-געתך ינוסו. מן-קול

se země, a bezbožných aby již nebyle! — Chval, duše má, Hospodina! Halelujah!

שיר (Žalm 120.)

Píseň stupňů, K Hospodinu v soužení svém volal jsem, a On vyslyšel mne, Hospodine, zachraň duši mou od retu lživého, od jazyka lstivého! Co dá Tobě a co rozmnoží Tobě jazyk lstivý? — Jako střelily hrdiny, přeostře, i s uhlím jalovcovým. Běda mně, že meškal jsem v Mešech, přebýval u stanů Kedarských, že dlouho bydlela duše má u nepřítelů míru. Já jsem pro mír, ale když mluvím, oni chtějí válku.

שיר (Žalm 121.)

Píseň stupňů. Pozdvihuji oči svých k horám — odkud přijde má pomoc? Má pomoc přichází od Hospodina, stvořitele nebes a země. Nepřítelů nebes a země. Nepřítelů nebes a země. Nepřítelů nebes a země. Hle, ne-dřímeš strážce tvůj. Hle, ne-dřímeš, ani nespí strážce Isra-ele. Hospodin jest strážce tvůj, Hospodin jest ochrana tvá po pravici tvé. Ve dne slunce neuškodí tobě, ani měsíc v noci. Hospodin tě bude opatrovati ode všeho zlého, bude opatrovati duši tvou. Ho-spodin bude opatrovati východ tvůj a příchod tvůj od ny-nějšíka až na věky.

וְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרָבִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ הַלְלוּיָהּ:

כַּנְּשִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל־יְיָ
בְצַרְתָּהּ לִי בָּרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יְיָ
הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְׁפַּת־שָׁקֶר
מִלְשׁוֹן רַמְיָהּ: מִה־יִּתְּן דָּךְ
וּמִה־יִּזְקֶךָ לָךְ דְּשׁוֹן רַמְיָהּ:
חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוּנִים עִם גְּהִלִי
רַתְּמִים: אֹיְיָהּ דִּי כִי־גֵרְתִי
מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי עִם־אֲהֵלֵי קִדְרָה:
רַבַּת שְׁכַנְהָ־לָהּ נַפְשִׁי עִם
שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הַמָּה לַמַּלְחָמָה:

כַּנְּשִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי
אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֵא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמִים
וְאָרֶץ: אֶל־יִתְּן לַמּוֹט רַגְלֵיךָ
אֶל־יָנוּם שׁוֹמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְיָ שׁוֹמְרֶךָ יְיָ צִדְקָה עַל־יָד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־
יִכְבֶּה וְיָרֵת בַּלְיָלָהּ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ
מִכָּל־דָּעַ יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ:
יְיָ יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

fvou po loupeži, a žádají od Boha pokrmu svého. Vychází slunce — zalézají, a v doupatech svých ulebají. Vychází pak člověk k dílu svému, a ku práci své až do večera. Jak četná jsou díla Tvá, Hospodine, všechna v moudrosti učinil Jsi; plna jest země statků Tvých! Tu jest moře, veliké, rozsáhlé; tam jest hmyzu bez počtu, zvířat malých i velikých; tam koráby plují, velryby, jež stvořil Jsi, by rejdivy v něm. Všickni na Tebe čekají, abys jim dával pokrm jejich časem svým. Když jim dáváš, sbírají, když otvíráš ruku Svou, nasycují se dobrým. Když skrýváš tvář Svou — polekají se; když odjímáš dech jejich, hynou a v prach svůj se navracejí. Vysíláš dech Svůj, opět stvoření bývají, a tak obnovuješ tvář země. Budiž sláva Hospodinova na věky; necht se raduje Hospodin ze skutků Svých! Jenž pohlédne na zemi, anadž se chvěje, dotkne se hor, a kouří se z nich. Zpívati budu Hospodinu, dokud jsem živ, hrátí budu Bohu svému, dokud jsem tu. Kéž zalíbí se Jemu má řeč, já se radovati budu v Hospodinu! Kéžby vyhynuli hříšníci

הַבְּפִירִים שְׁאֵינִים לַטָּרֶף
וְלִבְקֶשׁ מֵאֵל אֲכָלִים: תִּזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְלַח וְאֶל־מַעֲוֹנֹתָם
יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְּעֵלוֹ
וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־יָעֲרֹב: מִה־רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ יְיָ כְּלֵם בְּחֻמְךָ
עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶה הָאָרֶץ קִנְיִיךָ:
זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֲב יָדַיִם,
שָׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר. חֵיוֹת
קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת: שָׁם אֲנִיּוֹת
יִהְלִכוּן לְיוֹתָן זֶה אִי צִרְתָּ
לְשִׁחַק־בוֹ: כָּל־סֶלֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
לָתֵת אֲכָלִים בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן
לָהֶם יִלְקֻטוּן. תִּפְתַּח יָדְךָ
יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ
יִבְהִלּוּן תִּסַּף רוּחַם יִגְעוּן
וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח
רוּחְךָ יִבְרָאוּן. וְתַחֲדֵשׁ פְּנֵי
אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם.
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמַּבִּיט
לְאָרֶץ וְתִרְעַד. יִגַּע בְּהָרִים
וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לִי בְּהֵי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי: יַעֲרֹב
עָלָיו שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲשַׁמַּח בֵּינִי:
יִתְמוֹן תַּשְׂאִים אֶמְזַמְּרָן

שיר (Žalm 124.)

Píseň stupňů Davidova. Nebýti Hospodina, Jenž byl s námi — at řekne Israel — nebýti Hospodina, Jenž byl s námi, když povstal proti nám člověk — tehďáz za živa by nás byli pohltili, když rozpálen byl hněv jejich proti nám; tehďáz vody by nás byly zaplavily, proud by byl zachvátil duši naši, tehďáz byly by zachvátily duši naši vody zpupné. Pochválen budiž Hospodin, Jenž nás nevydal v kořist zubům jejich! Duše naše jako ptáče unikla osidlu ptáčnicků; osidlo se roztrhlo, a my jsme unikli. Pomoc naše jest ve jménu Hospodina, stvořitele nebes a země.

שיר (Žalm 125.)

Píseň stupňů. Ti, jenž důvěřují v Hospodina, jsou jako hora Sion, kteráž se nepohne, na věky trvá. Jerusálém — hory kolem sebe má: tak Hospodin jest kolem lidu Svého od nynějška až na věky; neboť nebude spočívati žezlo bezbožnosti nad údělem spravedlivých, aby nevztáhli spravedliví k nepravosti rukou svých. Dobře čiň, Hospodine, dobrým a těm, kteří jsou upřímného srdce! Avšak ty, kteří se uchylují k cestám svým křivým, ty nechť zapudí Hospodin s pachateli nepravosti! Pokoj nad Israelem!

קנב שיר הפעלות לדוד.
לולי יי שהיה לנו, יאמר-נא
ישראל: לולי יי שהיה לנו
בקום עלינו אדם: אזי חיים
בלעוננו. בחרות אפם בנו:
אזי המים שטפוננו הלה עבר
על-נפשנו: אזי עבר על-
נפשנו המים הירדנים: ברוך
יי שלא נתננו טרף לשניהם:
נפשנו כצפור נמלטה מפח
יזקשים. הפח נשבר ואנחנו
נמלטנו: עזרנו בשם יי עשה
שמים וארץ:

קנב שיר הפעלות הבטחים
ביי בהרציון ראמוט לעולם
ישב: ירושלים הרים סביב
לה ויי סביב לעמו. מעתה
ועד עולם: כי לא ינוח שפט
הרשע על גורל הצדיקים
למען לא-ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם: המיבה יי
לפזבים ולישרים בלבותם:
והמפטים עקלקלותם ויליכם
יי את פעלי האון. שלום
על-ישראל:

שיר (Žalm 122.)

Píseň stupňů Davidova. Raduji se, když mi říkají: „Do domu Hospodinova půjdeme!“ Již stojí nohy naše v branách tvých, Jerusálém! Jerusálém, zbudovaný, jako město připojené k sobě vespolek. Tam putují pokolení, pokolení Hospodinova, ku svědectví Israeli, děkovati jménu Hospodinovu. Nebo tam zasedají na trůnech k soudu, na trůnech domu Davidova. Přejtež pokoje Jerusálému! Nechť se dobře daří přátelům tvým! Budiž pokoj v hradu tvém, bezpečnost v palácích tvých! Pro bratry a přátele své vyřknu pokoj nad tebou, pro dům Hospodina, Boha našeho, vyprosím blaho tobě.

שיר (Žalm 123.)

Píseň stupňů. K Tobě pozdvihují oči svých, Jenž trůníš v nebesích. Hle, jako oči služebníků k ruce pána svého, — jako oči služby k ruce velitelky své, tak vzhlížejí oči naše k Hospodinu, Bohu našemu, až nám jest milostiv. Buď nám milostiv, Hospodine, buď nám milostiv, neboť už dosti jsme nasyceni potupou! Dlouho již nasycena jest duše naše posměchem bezstarostných, potupou pyšných.

קנב שיר הפעלות לדוד
שמחתי באמרים לי בית יי
גלד: עמדות היו רגלינו
בשעריך ירושלים: ירושלים
הבנויה בעיר שחברה לה
יחדו: ששם עלו שבטים
שבטי-יה ערות לישראל.
להורות לשם יי: כי שמה
ישבו כסאות לבית דוד: שאלו
שלום ירושלים. ישקיו
אהביך: יהי שלום בחילך
שלוח בארמנותיך: למען
אחי ורעי ארברה נא שלום
בך: למען בית-יי אלהינו
אבקשה טוב לך:

קנב שיר הפעלות אליך
נשאתי את-עיני הישבי
בשמים: הנה בעיני עבדים
אל יד אדוניהם בעיני שפחה
אל-יד גברתה בן עינינו אל-
יי אלהינו עד שיהנונו: חנונו
יי חנונו כי רב שבענו בוז:
רבת שבעה-לה נפשנו הלעג
השאננים הבוז לגאונים:

שיר (Žalm 128.)

Píseň stupňů. Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po cestách Jeho! Vydělkem rukou svých když se živíš — blaze tobě! pak se dobře daří tobě! Manželka tvá jest jako réva plodná uvnitř domu tvého, dítky tvé jako štěpy olivové kolem stolu tvého. Hle, takto jest požehnán muž, jenž se bojí Hospodina. Žehnejž tobě Hospodin ze Siona! a spatřuj štěstí Jerusaléma po všechny dny života svého, a spatřuj dítky dětí svých! Pokoj nad Israelem!

שיר (Žalm 129:)

Píseň stupňů. Velice mne sužovali od mladosti mé, ať řekne Israel; velice mně sužovali od mladosti mé; avšak nepřemohli mne. Po hřbetě mém orali oráči, dlouhé táhli brázdy své. Hospodin jest spravedliv, On přetal provazy bezbožných. Zahanbeni jsou a ustupují zpět všickni nepřátelé Siona, budou jako tráva na střechách, kteráž — prve než se vytrhá, již usychá, kterouž nenaplní hrsti své žnec, ani náručí svého ten, kdo váže snopy; aniž řeknou mimojdoucí: „Požehnání Hospodinovo nad vámi; žehnáme vám ve jménu Hospodinovu!“

כח שיר המעלות אשרי כל-
 ירא יי ההלך בדרךיו: וגיע
 בפיה כי תאכל אשריה ומוב
 לד: אשתה | בגפן פודיה
 בירכתי ביתה בניה כשתי לי
 ויתים סביב לשלחנה: הנה
 כירכן וברך גבר ירא יי:
 וברכה יי מציון וראה בטוב
 וישלם. כל ימי חייה:
 וראה בגנים לבניה שלום
 על-ישראל:

כח שיר המעלות. רבת
 צרוני מנעורי. יאמרנא
 ישראל: רבת צרוני מנעורי.
 גם לא יכלו לי: על-גבי
 חרשו הרשים האריכו
 למענותם: יי צדיק קצין
 עבות רשעים: יבושו ויפגו
 א. חזר כל שנאי ציון: יהיו
 כחציר גנות שנקרמת שרף
 יבש: שלא מלא כפו קוצר
 וחצנו מעמר: ולא אמרו
 העוברים ברבת יי אליכם
 ברכנו אתכם בשם יי:

שיר (Žalm 126.)

Píseň stupňů. Když zpět přivedl Hospodin zajaté Sionské, byli jsme jako ve snách, tehdáž byla plna smíchu ústa naše, a jazyk náš pln plesání; tehdáž pravili mezi národy: „Veliké věci Hospodin učinil s těmito!“ Veliké věci Hospodin učinil s námi, byli jsme potěšeni. Přiveď zpět, Hospodine, zájaté naše, jako potoky na jihu. Ti, kteří rozsévají se slzami, s plesáním budou sklízeti. Sem tam chodí a pláče, jenž nese hrst semene, ale přijde s plesáním snášet snopy své.

שיר (Žalm 127.)

Píseň stupňů Šalomounova. Když Hospodin nestaví domu — nadarmo namáhají se stavitelé jeho s tím; když Hospodin neopatruje města — nadarmo bů strážce. Nadarmo, že časně vstáváte, pozdě sedíte, kteří pojídáte chléb námahy; ten dává miláčku Svému ve snách. Hle, dar od Hospodina jsou dítky, odměnou jest plod života. Jako stěly v ruce hrdiny, tak dítky mladosti. Blaze muži, kterýž naplnil toul svůj jimi! Nebudou zahanbeni, když mluví budou s nepřáteli v bráně.

כח שיר המעלות בשוב יי
 את-שיבת ציון היינו
 כחלמים: אז ימלא שחוק
 פינו ולשוננו רנה: אז יאמרו
 בגוים. הגדיל יי לעשות עם-
 אלה: הגדיל יי לעשות עמנו
 היינו שמחים: שובה יי את-
 שביטנו כפאפיקים בנגב:
 הזרעים בדםעה ברנה
 יקצרו: הלך ילך ובכה נשא
 משך הזרע בא יבא ברנה
 נשא אלמתי:

כח שיר המעלות לשלמה
 אם יי | לא יבנה בית שוא
 עמלו בוניו בו. אם-יי לא-
 ישמר-עיר שוא שקד שומר:
 שוא להם משכימי. קום
 מאחרי-שבת אוכלי-להם
 העצבים גן יתן לירידו שנה:
 הנה נחלת יי בגנים שקר פרי
 הבטן: כחצים ביד גבור פן
 בני הנעורים: אשרי הנגר
 אשר מלא את-אשפתו מהם
 לא יבושו כי ידברו את-
 אויבים בשער:

spodinu, slib učinil Nejmoocnějšímu Jakobovu: Nerejdu do stánku domu svého, nevstoupím na lože postele své, aniž dám usnouti očím svým. ani víčkám svým zdrímatí — až najdu místo Hospodinu, příbytek Nejmoocnějšímu Jakobovu. Hle, slyšeli jsme o ní v Efratě, našli jsme ji na polích Jaharských. Vejděme do příbytku Jeho, sklánějme se u podnože nohou Jeho! Povstaniž, Hospodine, k odpočínutí Svému, Ty a schránka slávy Tvé! Kněží Tvoji oblékají se ve spravedlnost, a zbožní Tvoji plesají. Pro Davida, služebníka Svého, nezamítej tváří Pomazaného Svého! Přisahal Hospodin Davidovi pravdu, neupustí od toho: „Z plodu života tvého posadím na trůn tobě. Budou-li ostříhati synové tvoji smlouvy mé a svědectví mých, kterýmž je vyučuji — také i synové jejich na věky seděti budou na trůnu tvém.“ Nebo vyvolil Hospodin Sion, žádal si ho za sídlo Své. To budíž odpočínutí mé na věky; zde budu přebývati, nebo žádal jsem si toho. Pokrmu jeho požehnám, nuzné jeho nasytím chlebem. A kněží jeho obléknu

תפלת מנחה לשבת

נִשְׁבַּע לִי. נִדְרָ לְאָבִיר יַעֲקֹב:
אִם-אֵבֶא בְּאֵהָל בֵּיתִי. אִם-
אֵעֲלֶה עַל-עַרְשׂ יְצוּעֵי: אִם-
אֶתֵּן שְׁנַת לַעֵינַי. לְעַפְעַפֵּי
תְנוּמָה: עַד אֲמַצָּא מְקוֹם
לִי מִשְׁכְּנֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב:
הֲנֵה שְׁמַעְנוּהָ בְּאֶפְרַתָּה
מִצְּאֲנֹה בְּשָׂדֵי יַעַר: נְבוֹאָה
לְמִשְׁכְּנֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַדּוּם
רְגָלוֹ: קוּמָה יְיָ לְמִנוּחַתָּךְ
אֲתָה וְאַרוֹן עֲדוּךְ: כְּהִנֵּךְ
יִלְבָּשׁוּ צִדְקַתְּ וְחִסְדֵיךָ יִרְנְנוּ:
בְּעִבּוֹר דָּוִד עֲבַדְךָ אֶל-תִּשָׁב
פָּנֵי מִשְׁיַחְךָ: נִשְׁבַּע-יְיָ לְדָוִד.
אֲמַת לֹא-יִשׁוּב מִמֶּנָּה. מִפְּרִי
בְטֶנֶךָ אֲשִׁית לְכֶסֶף-לָךְ:
אִם-יִשְׁמְרוּ בְנֵיךָ אֶבְרִיתִי
וְעַדְתִּי זוֹ אֶלְמָדָם גַּם-בְּנֵיהֶם
עַד-יַעַד יִשְׁבוּ לְכֶסֶף-לָךְ: כִּי
בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב
לָו: זֹאת-מְנוּחַתִּי עַד-יַעַד פֶּה
אִשָּׁב כִּי אֹיְתִיָּה: צִדְקָה בְּרָךְ
אֲבָרְךָ אֲבִיּוֹנִיָּה אֲשַׁבֵּעַ לְחֶם:

שיר (Žalm 180.)

Píseň stupňů. Z hlubokostí volám k Tobě, Hospodine! Pane! vyslyš hlas můj; kéž ucho Tvé naslouchá hlasu prosby mé! Budeš-li ku proviněním přihlížeti, ó Bože. — Pane, kdož by obstál? Ale u Tebe jest odpuštění, aby se báli Tebe. Doufám v Hospodina, doufá duše má, a na slovo Jeho čekám. Duše má (čeká) na Pána, více než strážcové na jitro, strážcové na jitro. Doufej, Israeli, v Hospodina! neboť u Hospodina jest milost, a hojně jest u Něho vysvobození; Onť vysvobodí Israele ze všech proviněních jeho.

שיר (Žalm 131.)

Píseň stupňů Davidova. Hospodine, nepozdvihlo se srdce mé, ani se povýšily oči mé, aniž jsem se zabýval věcmi velikými, aneb vyššími, než mi náleží. Věru, upokojil a utišil jsem duši svou jako odstavené dítě u matky své; jako odstavené dítě jest u mne duše má. Doufej, Israeli, v Hospodina od nynějška až na věky!

שיר (Žalm 132.)

Píseň stupňů. Pamětliv bud', Hospodine, Davidovi veškeré námahy jeho, jak přísahal Ho-

קַל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקַיִם
קָרָאתִיךָ יְיָ: אֲדַנִּי שְׁמַעְךָ
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אָזְנוֹיךָ כְּשֹׁבוֹת
לְקוֹל תְּחִנוּנֵי: אִם-עֲוֹנוֹת
תִּשְׁמָר-יְיָ. אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד:
כִּי עֲמָךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּתְּרָא:
קִוִּיתִי יְיָ קִוְיָתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
הוֹחֲרָתִי: נַפְשִׁי כִּי-אֲדַנִּי
מִשְׁמָרִים לְבַקֵּךְ. שׁוּמְרִים
לְבַקֵּךְ: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְיָ.
כִּי עִם-אֲדַנִּי הַחֶסֶד. וְהִרְבֵּה
עֲמוֹ פְדוֹת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת-
יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

קַל־שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
יְיָ לֹא-גִבַּה לִבִּי וְלֹא-רָמוּ
עֵינַי וְלֹא-הִלַּכְתִּי אֶבְגְּדָלוֹת
וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם-לֹא
שׁוֹיְתִי אֲדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגִמְל
עָלַי אֲמוֹ כְּגִמְל עָלַי נַפְשִׁי:
יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל-יְיָ מֵעַתָּה
וְעַד-עוֹלָם:

קַל־שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. זְכוֹר יְיָ
לְדָוִד אֶת כָּל-עֲוֹנוֹתָיו: אֲשֶׁר

Modlitba na konci sabatu.

Připadá-li תשעה באב na konec sabatu, neříkají se tyto žalmy.

(Žalm 144.) קמֹד לְדָוִד Od Davida. Pochválen buď Hospodin, skála má, Jenž učí ruce moje bitvě, prsty moje válece. (On jest) milost má a hrad můj, zástita má a vysvoboditel můj, štít můj a ochrana má, — Jenž podmanil mi lid můj. Hospodine, co jest člověk, že se k němu snáš, syn lidský, že si ho všmáš? Člověk marnosti podoben jest, dnové jeho jako stín pomfjejf. Hospodine, nakloň Svých nebes a sestup; dotkni se hor, aby se kouřilo z nich. Zableskni bleskem a rozptyl je (nepřátele), sešli střely Své a pomat' je! Vztáhni ruku Svou s výsosti, vysvobod' a zachraň mne z vod mocných, z ruky synů ciziny, jichž ústa mluví

קמֹד לְדָוִד בְּרוּךְ יי
צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי
לְקַרְבַּ אֲצַבְעוֹתַי
לְמַלְחָמָה: חֲסָדַי
וּמְצוּדָתַי מִשְׁגָּבַי
וּמִפְדָּטַי לִי מִגְּנֵי וְבוֹ
חֲסוּתַי הִרְדֵּד עָמִי
תַּחְתִּי: יי מִה־אָדָם
וְתִדְעֵהוּ. בֶּן־אָנוּשׁ
וְתַחֲשִׁבֵהוּ: אָדָם
לְהַבֵּל דָּמָה. יְמֵי
כְּצֵל עוֹבֵר: יי הַשֶּׁמֶשׁ
שָׁמִיד וְתִרְדַּד גַּע
בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בְּרוּךְ
בְּרַק וְתַפִּיצֵם. שְׁלַח
חֲצִיף וְתַהַמֵּם: שְׁלַח
יָדֶיךָ מִמָּרוֹם. פָּצְנֵי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים
מִיַּד בְּנֵי נָכָר: אֲשֶׁר

ve spásu; a zbožní jeho necht plesají. Tam vyrůstí dám rohu Davidovu, připravím svíci Pomazanému Svému. Nepřátele jeho obléknu v hanbu, ale nad ním se zaleskne koruna jeho.

שיר (Žalm 133.)

Píseň stupňů Davidova. Hle, jak krásné a jak líbezné to jest, když přebývají bratří pospolu! Jako olej vzácný na hlavě, splývající na bradu, bradu Aronovu, splývající na lem roucha jeho; jako rosa Hermon, jež splývá na hory Sionské. Nebo tu udílí Hospodin požehnání, života až na věky.

שיר (Žalm 134.)

Píseň stupňů. Nuže, chvalte Hospodina, vy všickni služebníci Hospodinovi, kteříž stojíte v domě Hospodinově v nocech! Pozdvihněte rukou svých ku svatyni a chvalte Hospodina! Žehnejš tobě Hospodin ze Siona, stvořitel nebes a země!

וְכִהְיֶה אֶלְפֵי שֵׁשׁ וַחֲסִידֶיהָ
רָנְנוּ וְרִנְנוּ: שָׁם אֲצַמִּית קָרְן
לְדָוִד. עָרַכְתִּי נֹר לְמַשִּׁיחִי:
אוֹזְבִיו אֶלְבִּישׁ בְּשֵׁת וְעָלְיוֹ
יִצְיִן גְּזֵרוֹ:

קלג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד.
הֲיֵה מִה־טוֹב וּמִה־נָּעִים
שָׁבַת אַחִים גַּם יַחַד: בְּשֶׁמֶן
הַטוֹב אֶל הָרֹאשׁ יִרַד עַל־
הַזָּקֵן זָקֵן אֶהְרֵן שִׁירָד עַל־
פִּי מְדוּתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן
שִׁירָד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן. כִּי שָׁם
צִוֶּה יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים |
עַד־הָעוֹלָם:

קלד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה |
בָּרְכוּ אֶת־יי כָּל־עַבְדֵי יי.
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּיָלֹת:
שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ וּבָרְכוּ אֶת־
יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עֹשֶׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

ani nářku na ulicích našich! Blaze lidu, jemuž tak se děje; blaze lidu, jemuž Hospodin jest Bohem!

(Žalm 67.) **למנצח** Sbornístru na strunové nástroje. Žalm k zpívání. Bůh nám buď milostiv a žehnej nám, ozáříž tvář Svou nám! Sela. Aby poznali na zemi cestu Tvou, mezi všemi národy pomoc Tvou. Oslavují Tě národové, Bože, oslavují Tě národové všickni. Radují se a plesají národové; nebo Ty soudíš národy po právu, a národy na zemi spravuješ. Sela. Oslavují Tě národové, Bože, oslavují Tě národové všickni. Země dává úrodu svou; nám žehná Bůh, Bůh náš. Nám žehná Bůh, a bojí se Ho všecky končiny země.

Večerní modlitba pro všední dny.

Na konec sabatu začíná se **וְהוּא רַחוּם**.

(Žalm 134.) Píseň stupňů. Nuže, chvalte Hospodina, vy všickni služebníci Hospodini, kteříž stojíte v domě Hospodinově v nocích! Podvihněte rukou svých ku

פָּרִיז וְאִין יוֹצֵאת וְאִין צוּחָה בְּרַחֲבֵי תִינוּ: אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁבְּכַה לֹו אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁוֵי לַאֲהוּוּ:

סוּ לְמַנְצַח בְּגַגִּינוֹת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וְיִבְרַכְנוּ יֵאָר סָגְנוּ אֶתְנוּ סִלָּה: לְרַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכָל-גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתָּךְ: יוֹדוּךָ עַמִּים לַאֲהוּוּ יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ מִנְחָם סִלָּה: יוֹדוּךָ עַמִּים לַאֲהוּוּ. יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָהּ. יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים. וְיִרְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אֲפָסֵי אֶרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַגָּה | בְּרַכּוּ אֶת- יי כָּל-עַבְדֵי יי הָעוֹמְדִים בְּבֵית יי בְּלֵילוֹת: שְׂאוּ יְדֵיכֶם קִדְשׁ

ošemetnost, a jichž pravice jest pravice lživá. Ó Bože, píseň novou zpívati budu Tobě, na žaltáři o desíti strunách hráti budu Tobě! Jenž dává vítězství králům, Jenž vysvobodil Davida, služebníka Svého, od meče zhoubného! Vysvoboď a zachraň mne z ruky synů ciziny, jichž ústa mluví ošemetnost, a jichž pravice jest pravice lživá. Aby synové naši byli jako štěpy, vypěstované v mladosti své, — dcery naše (krásné) jako sochy, tesané dle vzoru paláce. Obilnice naše at' jsou plny, poskytující zásobu všelikého druhu; ovce naše at' se množí do tisíců a deseti tisíců na nivách našich! Skot náš at' jest plodný; at' není vpádu ani zajatých,

פִּיהֶם דְּבַר-שׁוֹא וַיְמִינֵם יְמִין שִׁקְרָ: אֱלֹהִים שִׁיר הַדָּשׁ אֲשִׁירָה לָךְ. בְּנִבְל עֲשׂוֹר אֲזַמְרָה-לְךָ: הַנּוֹתָן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת-יְהוּד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פָּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי-נֹכַר אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבַר שׁוֹא וַיְמִינֵם יְמִין שִׁקְרָ: אֲשֶׁר בְּנֵינוּ כַּנְּטָעִים מְגֻדְלִים בְּנַעֲוֵי רִיחָם. בְּנוֹתֵינוּ כְּזָוִיּוֹת מַחֲשָׁבוֹת תִּבְנוֹת הַיִּכָּל: מְזוּיָנוּ מְלֵאִים מִפִּיקוֹם מִזֶּן אֱלֹ-וָן. צִאֲנָנוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבְּבוֹת בְּחֹצוֹתֵינוּ: אֲדוּפֵינוּ מִסְּבָלִים אִין

אֶת־הַזְּמַנִּים וּמִסֵּדֵר אֶת־הַכּוֹכָבִים
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרָקִיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם
 וְלַיְלָה גּוֹדֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וּחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־
 אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל
 בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
 חַי וְקַיִם תָּמִיד יִמְלֹךְ עָדֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּעֲרִיב עֲרֵבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת.
 תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים | אוֹתָנוּ
 לְמַדְתָּ. עַל כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ
 וּבְקוֹמָנוּ נְשִׁיחַ בְּחֻקֶיךָ. וּנְשַׁמַּח בְּדַבְרֵי
 תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם
 חַיֵּינוּ וְאוֹרֵךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְגָּה יוֹמָסוּלִידָה.
 וְאֲהַבֵּתֵךְ אֵל תְּסִיר מִפְּנֵינוּ לְעוֹלָמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי אֱהָב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(אל מלך נאמן: Kdo se modlí bez Minjan, říká také:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֱהָד:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכּוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאֲהַבֵּת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כְּכָל־לִבְּךָ, וּכְכָל־נַפְשְׁךָ
 וּכְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם

svatyni a chvalte Hospodina!
 Žehnejž tobě Hospodin ze
 Siona, stvořitel nebes a země!
 Hospodin zástupů jest s
 námi, záštitou jest nám Bůh
 Jakobův! Sela.

Hospodine zástupův! Blaze
 člověku, jenž důvěřuje v Tebe!

Hospodine, pomoz! král at
 vyslyší nás v den, když
 voláme!

Onť jest milosrdný,
 odpouští provinění a ne-
 zahubí, častokrát odvrací
 hněv Svůj a nevzbuzuje
 vší prehlivosti Své.

Hospodine, pomoz!
 král at vyslyší nás v den,
 když voláme!

(Když kantor zpívá ברכו, říká obec:)

(* חון בְּרַכּוֹ אֶת־יי הַמְּבָרֵךְ:

קהל בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 בְּדַבְּרוֹ מַעֲרִיב עֲרֵבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתַח
 שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחְלִיף

(* יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא שמו של-
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
 אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלג לרכב בערבובת ביה
 שמו ועליו לפגיו: ושמו מרומם על-כל-ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך
 מעתה ועד-עולם:

וּבְרַכּוֹ אֶת־יי: יְבָרְכֶךָ יי מְצִיּוֹן
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: **תְּרִיכְרָת.**

יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח
 בְּךָ: **תְּרִיכְרָת.**

יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגַנּוּ בַיּוֹם
 קְרָאֵנוּ: **תְּרִיכְרָת.**

חצי קדיש

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
 וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ:

יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגַנּוּ
 בַיּוֹם קְרָאֵנוּ:

לְאוֹת עַל-יְרֵךְ וְהָיוּ לְמִטְפֹּת בֵּין צִינּוֹף וְקַתְבֶּתֶם עַל-
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמַעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-
לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִדְּקוֹשׁ וְאֶסְפֹּת דְּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֶכְלֹתָ וּשְׂבַעְתָּ: הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן-
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסוּרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אִפְּי-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאֶבַדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵאָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַר אֱלֹהַי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמִטְפֹּת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדַתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
וְקַתְבֶּתֶם עַל-מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרוֹתָם וְנִתְּנוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר-אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת-

כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹרֹת
לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אָמַת וְאַמּוֹנָה כָּל-זֹאת וְקִיַּם עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאִין זוּלָתוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים.
מְלַבְּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל-הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּסְרָע לָנוּ
מִצְרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל-אִיבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה
גְּדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר וְנִסְפְּלוֹת עַד אִין מִסְפָּר. הַשֵּׁם
נִפְשָׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדַרְכֵּנוּ עַל-
כַּמּוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל-שְׂנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה לָנוּ
נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה. אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם.
הַמְפַּיֵּה בְּעַבְרָתוֹ כָּל-בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת-עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גְּזָרֵי
יַם סוּף. אֶת-רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת-שְׂנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע.
וַיִּרְאוּ בְנָיו גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמְלַכּוֹתוֹ
בְּרִצּוֹן קִבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵל לֵךְ עֲנוּ
שִׁירָה. בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלֶם:

מִי כַמּוֹכָה בְּאֵלִים יי. מִי כַמּוֹכָה נְאֻדָר
בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תַהֲלוֹת עֲשֵׂה-פְּלֵא:

מְלַכּוֹתֶיךָ רָאוּ בְּנֵיךָ. בּוֹקְעִים לְפָנַי מֹשֶׁה. זֶה אֵלֵי
עֲנוּ וְאָמְרוּ:

יי יְמַלּוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וַיֹּאמֶר כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné. Budiž milost Tvá, Hospodine, nad námi, jakož doufáme v Tebe! Pomoz nám, Hospodine, Bože náš, a shromáždí nás z národů, abychom děkovali jménu Tvému svatému a chlubil se chválou Tvou! Všichni národové, kteréž Jsi učinil, nechť přijdou a klaní se před Tebou, ó Pane, a ctí jméno Tvé! Nebo veliký Jsi a činíš divy, Ty Bože sám! My pak, lid Tvůj a stádo pastvy Tvé, děkujeme Tobě na věky, od pokolení do pokolení hlásáme chválu Tvou. — Pochválen budiž Hospodin ve dne, pochválen budiž Hospodin v noci; pochválen budiž Hospodin, když leháme, pochválen budiž Hospodin, když vstáváme! Neboť v ruce Tvé jsou duše živých a mrtvých. V Jehož ruce jest duše všeho života a duch každého těla lidského. V ruku Tvou poroučím ducha svého; vysvobodil Jsi mne, Hospodine, Bože pravdy! Bože náš v nebesích, učíš, aby vyznávali jedinou jména Tvého, a upevní království Svě stále a kraluj nad námi na věky věkův!

יִרְאוּ Kéz by to spatřily oči naše, aby se radovalo srdce

הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּלֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם כְּדָשְׁךָ. לְהִשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלֹתֶיךָ: כָּל-גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּבְכְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעָשָׂה נִפְלְאוֹת. אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךָ וְצֵאן מִרְעִיתֶךָ. נִוְדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְלֹתֶךָ: בְּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בְּרוּךְ יְיָ בְּלֵילָה: בְּרוּךְ יְיָ בְּשֶׁקֶבְנוּ. בְּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמֵנוּ: כִּי בִיָּדְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נִפְשׁ כָּל-חַי. וְרוּחַ כָּל-בֶּשֶׂר-אִישׁ: בִּיָּדְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׂמַיִם יֶחֱד שִׁמְךָ וְקִיָּם מַלְכוּתֶךָ תָּמִיד. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ

הַשְּׂבִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתִקְנֵנוּ בְּעֶצֶה טוֹבָה מִקְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׂמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ. וְהִסֵּר מֵעֵינֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעֵב וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שְׂמֹן מִקְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שְׂמֵרָנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ א חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם א מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

” Pochválen budiž Hospodin na věky! Amen i Amen. Pochválen budiž Hospodin ze Siona, Jenž sídlí v Jerusalemě! Halelujah!

Pochválen budiž Hospodin Bůh, Bůh Israele, Jenž činí divy sám, a pochváleno budiž jméno Jeho slavné na věky; a naplněna budiž slávou Jeho všechna země! Amen i Amen. Budiž sláva Hospodinova na věky, nechť se raduje Hospodin ze skutku Svých! Budiž jméno Hospodinovo pochváleno od nynějška až na věky! Neboť nezapudí Hospodin lidu Svého pro jméno Svě veliké; nebo zalíbilo se Hospodinu, učiniti vás Svým národem. Když spatřil to všecken lid (že k modlitbě proroka Eliáše spadl oheň s nebe na oltář), padli na tvář svou a řekli: „Hospodin jest Bohem! Hospodin jest Bohem!“ I bude Hospodin králem nade vši

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מַצִּיִן שִׁכְן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אָמֵן! וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: כִּי לֹא-יִפּוֹשׁ יְיָ אֶת-עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שִׁמּוֹ הַגָּדוֹל. כִּי הוּאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם: וַיֵּרָא כָּל-הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-

(V deset dní pokání:)

מי כמוך אב תרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיחה
המתים:

אתה קדוש ושמוך קדוש. וקדושים בכל יום ותללוך
סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

(V deset dní pokání: (המלך הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת. ומלמד לאנוש בינה.*

*) Na konci sabatu a svátků říká se zde

Ty jsi nás oblažil znalostí zákona Svého a učil Jsi nás, vykonávati ustanovení vůle Své. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. Otče náš, králi náš, dejž, aby započaly nám dny přicházející nám vstříc k míru, prosty všeho hříchu a

אתה חוננתנו למדע
תורתך. ותלמדנו
לעשות בהם חקי
רצונך. ותבדיל יי
אלינו בין קדש לחול
בין אור לחשך בין
ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי
המעשה: אבינו
מלכנו החד עלינו
הימים הבאים
לקראתנו לשלום
חשובים | מכליחטא

naše a plesala duše naše nad pomocí Tvou v pravdě, když řekne se k Sionu: „Králem jest Bůh tvůj!“ Hospodin kraluje, Hospodin kraloval, Hospodin bude kralovati na věky věků! Neboť království jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě; neboť nemáme krále kromě Tebe. Pochválen budiž, Hospodine, králi, Jenž ve slávě Své stále kralovati bude nad námi na věky věkův a nade všemi tvory Svými!

ותגל גפשונו בישועתך
באמת באמר לציון מלך
אלהיך. יי מלך יי מלך יי
ימלך לעולם ועד. כי
המלכות שלך היא ולעולמי
עד תמלוך בכבוד. כי אין
לנו מלך אלא אתה: ברוך
אתה יי המלך בכבוד תמיד
ימלך עלינו לעולם ועד
ועל כל מעשיו: חצי קריש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל | לבני בניהם למען שמו באהבה:

(V deset dní pokání:)

זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים:
למעןך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מתיחה מתים אתה רב להושיע:

(V zimě se doloží:)

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מתיחה מתים ברחמים רבים.
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקים |
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
ך. מלך מתיחה ומתיחה ומצמיח ישועתך

חַנּוּנוּ מֵאֵתְךָ דָּעָה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנּוּן הַדָּעַת :

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבֵנו מִלְּבָנוּ לְעִבּוּדְךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה בְּתִשׁוּבָה :

סֵלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֵל לָנוּ מִלְּבָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ. וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל :

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה. כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מַכּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מִלְּךָ רוּפָא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוּפָא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל־מִינֵי תְבוּאַתָּה לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרַכָּה (v zimě) וְתֵן טַל וּמָטָר לְבָרְכָה) עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבָךָ. וּבְרַךְ שְׁנֵתֵנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל | לְחַרוֹתֵנוּ. וְשָׂא נֶס לְקַבֵּץ

וּמְנַקִּים מִכָּל־עוֹן וּמְדַבְּקִים בְּיַרְאֵתְךָ. חַנּוּן
čisty ode všeho provinění a spojeny s úctou před Tebou!

גְּלוּיֹתֵינוּ. וּקְבִצְנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ גְּדוּחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שְׁפִטֵינוּ כְּבָרָאשְׁנָה. וְיִזְעַצְינוּ כִּבְתַחֲלָה וְהַסֵּר מִפָּנֵינוּ יְגוֹן וְאַנְחָה. וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אַתָּה יי לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִלְּךָ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעֵיַת הַמִּלֶּךְ הַמִּשְׁפָּט):

וּלְמַלְשִׁינִים אֶל־תְּהִי תִקְוָה. וְכָל־עוֹשֵׁי רָשָׁעָה כְּרָגַע יֵאבְדוּ. וְכָל־מְהַרְהֵ יִכְרְתוּ. וְהַזְדִּים | מְהַרְהֵ תִעַקֵּר וְתִשְׁפֹּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְּיעַ זָדִים :

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחַסִּידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל גְּרֵי הַצְּדִק וְעֲלֵינוּ. יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ. וְתֵן שֶׁכֶר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת. וְשִׂים חֵלֶקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם. וְלֹא יִבּוֹשׁ כִּי־כָךְ בְּטַחֲנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים :

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תְּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשׁוּר דְּבִרְתָּ. וּבִנֵּה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם. וְכַפֵּא דוֹד מְהַרְהֵ לְתוֹכָהּ תְּכִין. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם :

אֶת־צִמְח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהַרְהֵ תְצַמִּיחַ. וְקַרְנֵנוּ תָרוּם בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קָוֵינוּ כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְצַמִּיחַ קָרָן יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם | עֲלֵינוּ. וּקְבַל

בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתְנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת
וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמְלַפְנֶיךָ מְלַבְּנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ.
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתְּפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב אֶת־
הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְּפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרַצוֹן. וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תְּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

(יעלה ויבא ויחול המועד a ראש חדש O)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֵא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוּרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ. וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ בְּזִדּוֹד עֲבָדְךָ. וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשְׁךָ.
וְזָכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה לְטוֹבָה לַחַן
וּלְחַסֵּד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם יְלִיחַ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ
בְּחַיִּים סֶפֶח חַג הַמִּצּוֹת בְּחַיִּים סִכּוֹת חַג הַסֻּפּוֹת) הֵנּוּ: זָכְרָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבָרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ רַחֲמִים:
וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן. נְרַחֵם | עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו.
כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מְלֶךְ | חַנּוּן נְרַחֵם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזִּדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא
לְדוֹר וָדוֹר. גּוֹדֵה לְךָ וְנִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים
בְּיָדְךָ. וְעַל־גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ. וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־
יוֹם עַמְּנוּ. וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב

וּבְקָר וּצְהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַתָּם כִּי
לֹא־תִמּוּ חַסְדֶיךָ. מַעוֹלָם קִוִּינוּ לְךָ: *

וְעַל־כָּל־מַעַל וְיִתְבַרַךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַבְּנוּ תְּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

(V deset dní pokání vkládá se.)

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־כְּנֵי בְרִיתְךָ:

(Pro Chanuka a Purim.)

עַל הַנְּפִשִׁים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
הַמְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבְתֵּינוּ בְּיָמֵם הַהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:

Pro Chanuka.

בְּיָמֵי מַתְּחִיחוֹ בְּזִי־תְהַנֵּן כִּתּוּב גְּדוֹל חֲשֵׁמוֹנֵי וּבְגִיּוֹ.
כְּשֶׁעָמְדָה מְלָכוֹת יוֹן הִרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁפִּיחָם
תּוֹרְתְךָ. וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי רִצּוֹנְךָ. וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמְדָתָּ לָהֶם בְּעַת צָרָתָם. רַבָּתָ אֵת רִיקָם. דָּגַתְּ אֶת־דִּיגָם.
גִּמְמַתְּ אֶת־גִּמְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים בְּיַד
מְעַשִׂים. וַיִּטְמְאִים בְּיַד מְהוֹרִים. וְהִרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וְזָדִים
בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ. וְלֵךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ.
וְלַעֲמָךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן בְּחַיִּים הַזֶּה.
וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וּפָנּוּ אֶת־הַיְכָלְךָ וְטַחְרוּ
אֶת־מִקְדָּשְׁךָ. וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ. וּקְבָעוּ שְׂמוֹנֵת
יָמֵי חֲגֻגָה אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל:

Pro Purim.

בְּיָמֵי מִרְדְּכָי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּלֶךְ
הִרְשָׁע. בְּקֹשׁ לְהַשְׁמִיד לְחַרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־הַיְהוּדִים. מִצַּעַר
וְעַד זָקֵן טָף וְגִשְׁמִים בְּיוֹם אֶחָד. בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנַיִם־
עָשָׂר. הוּא חֹדֶשׁ אֶדְרָה. וַיִּשְׁלַם לְכוּז. וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
הִסַּרְתָּ אֶת־עַצְתּוֹ. וּקְלַקְלַתְּ אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ. וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ
כְּרָאוֹ. וְחָלוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּגִיּוֹ עַל הַעַץ:

עא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונו: אמר לוי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות: באברתו יסד לך ותחת כנפיו
תחסה. צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוץ יומם: מדבר באפל יהלוד. מקטב ישוד
צהרים: יפול מצדה אלה ורובה מימינה. אליה לא
יגש: רק בעיניך תביט. ושלמת רשעים תראה: כי
אתה יי מחסי עליון שמת מעונה: לא תאנה אליה
רעה ונגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך
לשמך בכל דרכיה: על כפים ישאוניה פן תגוף
באבן רגלה: על שחל ופתן תדרה. תרמס בפיר ותנין:
כי כי חשק ואפליטהו. אשגבהו כי ידע שמי: יקראני
ואענהו עמו אנכי בצרה. אחלצהו ואכבדהו: אך
ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אך ימים

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אליה
ואמר קדוש | קדוש קדוש יי צבאות. מלא כל הארץ
כבודו: ומקבלין דין מוידן ואמרין קדיש בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה. קדיש על ארעא עובד
גבורתה. קדיש בעלם עלמיא. יי צבאות מקיא כל
ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול רעש
גדול. ברוד כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא. ושמעת
בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין. בריה יקרא דיי
מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעולם ועד: יי מקכותה
קאם לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוד אתה יי השוב
שמך ולך נאה להודות:
שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה
הוא מלך ארון לכל השלום. ושוב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(V deset dní pokání vkládá se :)

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזבר ונכתב
לפניה אנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוד אתה יי עושה השלום:

ברוד אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיה תרדוף נפשי. וכל החושבים | עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחלצון
ידיך. הושיעה ימינה וענגי: יהי לרצון אמרי פי ויהיו
לפי לפניה יי צרי וגאלי: עשה שלום במוטיו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיינה בית
המקדש במדרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת
יהודה וירושלם בימי עולם וכשנים קדמוניות:

Připadá-li v příštím týdnu na některý všední den svátek, neřiká se na konec sabatu, vynechá se pouze ויהי נועם ואתה קדוש כאלו; připadá-li na konec sabatu, vynechá se pouze ויהי נועם ואתה קדוש כאלו; připadá-li na konec sabatu, vynechá se pouze ויהי נועם ואתה קדוש כאלו.

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

obilí a vína. Necht' slouží ti národové a sklánějí se před tebou kmenové; budiž pánem bratří svých, a necht' sklánějí se před tebou synové matky tvé; kdožby zlořečili tobě, necht' jsou zlořečeni, a kdožby žehnali tobě — požehnání! A Bůh všemohoucí žehnejž tobě, učiň tě plodným a rozmnožiž tě, abys byl shromážděním národů. Dejž tobě požehnání Abrahamovo, tobě i potomstvu tvému s tebou, abys zaujal zemi pobytu svého, kterouž dal Bůh Abrahamovi. Od Boha otce tvého, Jenž spomáhej tobě; od Všemohoucího, Jenž tobě žehnej požehnáním nebeským shůry, požehnáním hlubiny, ležící dole, požehnáním prsů a lůna! Požehnání otce

הָאָרֶץ וְרַב הַגֵּן
וְתִירָשׁ: יַעֲבֹדוּךָ
עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ
לְאֲמִים הַיְהוּדָה גְבוּר
לְאֲחִיךָ. וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ
בְּנֵי אִמְךָ. אֲרָרֶיךָ
אֲרוּר. וּמְבָרְכֶיךָ
בְּרוּךְ: וְאֵל שַׁדַּי יְבָרְכֶךָ
אֶתְךָ. וַיַּפְרֶךָ וַיַּרְבֶּךָ.
וְהָיִיתָ לְקַהֲל עַמִּים:
וַיִּתֵּן לָךְ אֶת-בְּרַכַּת
אֲבֹרָהֶם. לָךְ וּלְזַרְעֶךָ
אֶתְךָ. לְרִשְׁתְּךָ אֶת-
אֲרֶץ מִגְרִיךָ. אֲשֶׁר-
נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבֹרָהֶם:
מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֶרְךָ.
וְאֵת שַׁדַּי וַיַּבְרַכְךָ.
בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל.
בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת
תַּחַת. בְּרַכַּת שָׁדַיִם
וְרַחֵם: בְּרַכַּת אָבִיךָ

וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֶרְהוּ-זֹאת לְעוֹלָם. לִיַּצֵּר מִהַשְּׁבוֹת
לְבַב עַמְּךָ. וְהִבֵּן לְבָבְכֶם אֵלַיךָ: וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית. וְהִרְבֵּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ. וְלֹא-יַעִיר בְּלִי-חַמַּתוֹ:
כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסֹלָח. וְרַב חֶסֶד לְכָל-קְרֹאֶיךָ:
צְדָקָתְךָ צְדָק לְעוֹלָם. וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ מִיַּמֵּי קֶדֶם:
בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם | יוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ. הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ סֵלָה: יִי
צְבָאוֹת עִמָּנוּ. מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יִי צְבָאוֹת
אֲשֶׁר אֲדָם בּוֹטַח בְּךָ: יִי הוֹשִׁיעָה הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-
קְרָאוֹנוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ. וְהִבְדִּילָנוּ מִן-
הַתּוֹעִים. וְנָתַן-לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם נִטַע בְּתוֹכֵנוּ.
הוּא יִסְתַּח לְבָנוּ בְּתוֹרָתוֹ. וַיִּשֶׂם בְּלִבָּנוּ אֶהְבְּתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ.
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבֶּךָ שְׁלָם. לְמַעַן לֹא גִינַע
לְרִיקָה. וְלֹא נִלְד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ
נֹאֲלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּה
וְנַחֲיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרַכָּה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמַּשִּׁיחַ
וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמַרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדּוֹם. יִי
אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אוֹרְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּינִי. וְהָיָה
יִי מְבֹטָחוֹ: בְּטַחוֹ בֵּי עַדֵי עַד. כִּי בָיָה יִי צוּר עוֹלָמִים:
וַיְבֹטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזָבְתָּ דוֹרְשֶׁיךָ יִי: יִי
חַסִּיף לְמַעַן צְדָקוֹ וְגִדִּיל תוֹרָה וְנִאֲדִיר: קִדֵּשׁ תַּחֲבֹל

Prípádá-li באב תשעה na konec sabatu, neříká se לך ויתן לך.

וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים
Dejž tobě Bůh z rosy nebeské a z tučnosti zemské, i hojnost
מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי

אֱנֹכִי אֱמַלְאֵךְ Anděl, kterýž mne vykoupil ze všeho zlého, zehnejž hochům těmto a vysloveno budiž nad nimi jméno mé a jméno otců mých Abrahama a Izáka, a nechť se rozmnoží četně uprostřed země. Hospodin, Bůh váš, rozmnožil vás, a hle, vy jste dnes jako hvězdy nebeské co do množství. Hospodin, Bůh otců vašich, rozmnožíž vás, co jest vás, tisícronásobně, a zehnej vám, akož připověděl vám.

בֵּינְךָ Požehnán budeš ve městě, a požehnán budeš na poli; požehnán budeš při svém příchodu, a požehnán budeš při svém východu; požehnán bude koš tvůj i díže tvá, požehnán bude plod života tvého a plod země tvé a plod dobytka tvého, plod skotu tvého a stáda ovcí tvých. Příkáže Hospodin k tobě požehnání v obilnicích

דְּמַלְאָךְ הַנִּשְׁלַח אֹתִי מִכָּל־רַע יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וְיִקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יי אֱלֹהֵיכֶם הֲרַבְתֶּם אֶתְכֶם וְהִנֵּנְכֶם הַיּוֹם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם. יִסַּף עֲלֵיכֶם. כָּכֶם אֵלֶּף פְּעָמִים וְיִבְרַךְ אֶתְכֶם. כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר. וְבְרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ. וְבְרוּךְ אַתָּה בִּצְאוֹתֶךָ: בְּרֹדֶף וּבְיָמֶיךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בְּרוּךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתֶךָ וּפְרִי־בַהֲמֹתֶךָ. שְׁגַר־אֶלְפִיד וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ: יֵצֵאוּ יי אֶתְךָ אֶת־הַבְּרִכָּה בְּאֶסְמֶיךָ

tvého přesahuje požehnání rodičů mých, až ku hranici vrcholů věčných, — nechť spočine na hlavě Josefově a na temeni výtečného mezi bratřími! A bude tě milovati a požehná ti a rozmnoží tě a požehná plodu života tvého a plodu země tvé, obilí tvému a vínu tvému a oleji tvému, plodu skotu tvého i stádům ovcí tvých na zemi, kterouž s přísahou zaslíbil otcům tvým, že ji dá tobě. Požehnán budeš nade všechny národy; nebude u tebe neplodný aneb neplodná, ani u dobytka tvého. I odvrátí Hospodin od tebe všechny nemoc — a všechny nákazy Egyptské zhoubné, které znáš, nevloží jich na tebe, ale přivede je na všechny nepřátele tvé.

גְּבִרְוֹ עַל־בְּרִכַּת הַיּוֹרֵי. עַד־תְּאוֹת גְּבֻעוֹת עוֹלָם. תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדֻקַּד גְּזִיר אֲחִיו: וְאַהֲבֶךָ וּבְרַכְךָ וְהֲרַבְךָ וּבְרַךְ פְּרִי־בִטְנֶךָ וּפְרִי־אֲדָמָתֶךָ. דִּבְרֹדֶף וּבְיָמֶיךָ וּמִשְׁגַּר־אֶלְפִיד וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ. עַל דְּאֲדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ: בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל־הָעַמִּים. לֹא־יִהְיֶה בְךָ עֶקֶר וְעֶקֶר הָיָה וּבְבִהֶמְתֶּךָ: וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ כָּל־חֲלוֹי וְכָל־מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעֶתָ. לֹא יִשְׁיִמֶם בְּךָ וּנְתַנֶּם בְּכָל־שְׂנְאֹתָ:

telé tvoji tobě; ty však po výšinách jejich kráčeš budeš.

Setřel jsem jako mlhu poklesky tvé, a jako mračno hříchy tvé; návrať se ke mně, neboť jsem tě vykoupil. Plesejte, nebesa, nebo to učinil Hospodin, jásejte, hlubiny země, dejte se, hory, do plešání, lese i všeliký strome v něm! nebo vykoupil Hospodin Jakoba, a v Israeli se proslavil, Vykupitel náš — Hospodin zástupův jest jméno Jeho, Svatý Israelský.

Israeli ישראל נושע pomáhá Hospodin pomocí věčnou; nebudete zahanbeni, ani potupeni na věky věkův. I budete jísti, požívati a nasytíte se a chváliti budete jméno Hospodina, Boha svého, Jenž učinil s vámi divné věci, a nebude zahanben lid můj na věky. A poznáte, že uprostřed Israele Já jsem, a že Já, Hospodin, jsem Bůh váš, a nikdo jiný,

איבוק לך. ואתה על־במותימו תדרוך:

מְחִיתִי כְעֵב פְּשָׁעֶיךָ וּכְעָנָן חֲטָאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גִּאלְתִּיךָ: רְנֵנוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הִרְעֵנוּ מִחַתִּיּוֹת אָרֶץ פְּצָחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וּכְלֵעֵץ בּוֹ כִּי־גִאל יְיָ יַעֲקֹב וּבִישְׂרָאֵל יִתְפָּאֵר: גִּוְּאַלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

ישראל נושע ביי תשועת עולמים. לא תבשו ולא־תכלמו. עד עולמי עד: ואכלתם אכול ושבו. והללתם את־שם יי אלהיכם אשר־עשה עמכם להפליא. ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני. ואני יי אלהיכם ואין עוד.

tvých a v každém podniku ruky tvé, a požehná tobě — v zemi, kterouž Hospodin, Bůh tvůj, dává tobě. Otevře Hospodin tobě poklad Svůj dobytý, nebesa, aby dal déšť zemi tvé časem svým a požehnal všelikému dílu ruky tvé, a půjčovati budeš národům mnohým, ale ty si nevypůjčíš. Neboť Hospodin, Bůh tvůj, požehnal tobě, jakož připověděl tobě, tak že půjčíš národům mnohým, ale ty si nevypůjčíš; i budeš panovati nad národy mnohými, ale oni nad tebou panovati nebudou. Blaze tobě, Israeli! kdo jest jako ty? lide, jemuž pomáhá Hospodin, štít pomoci tvé, jakož i meč důstojnosti tvé! Lichotiti budou nepřá-

וּבְכָל מַשְׁלַח יָדְךָ. וּבִרְכָךָ בְּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְיָ אֱלֹהֶיךָ נוֹתֵן לְךָ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת־אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם. לְתֵת מִטַּר־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ. וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ. וְהָלוּיִת גּוֹיִם רַבִּים. וְאֶתְהָ לֹא תִלְוֶה: כִּי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ בִּרְכָךָ. כַּאֲשֶׁר דִּבַּר־לְךָ. וְהֶעֱבַטָה גּוֹיִם רַבִּים. וְאֶתְהָ לֹא תַעֲבוֹשׁ. וּמִשְׁלֵת בְּגוֹיִם רַבִּים. וּבָךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: אֲשֶׁר־יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ. עִם נוֹשֵׁעַ בְּיַי מִגִּזְעוּרְךָ. וְאֲשֶׁר־חָרַב גִּוְּאוֹתֶיךָ. וְיִכְחָשׁוּ

Jásej a plesej, obyvatelkyně Sionská, neboť veliký jest uprostřed tebe Svatý Israelský! A řekne se v ten den: Hle, Bůh náš to jest, v Něhož jsme doufali, aby nám pomohl! Jest to Hospodin, v Něhož doufáme! Plesejme a radujme se z pomoci Jeho!

בית Dome Jakobův, poďtež a kráčeje ve světle Hospodinově! I bude bezpečnost časů tvých pokladem spásy, moudrosti a poznání; bázeň Hospodinova, ta jest pokladem jeho. I byl David na všech cestách svých šťastným, a Hospodin byl s ním. Vysvobodil v míru duši mou z boje proti mně; neboť u velikém počtu byli proti mně. — I řekl lid Saulovi: Jonatan že by měl zemřít, kterýž způsobil vítězství to veliké v Israeli? Nikoliv! — Živ jest Hospodin, že nepadne vlasu s hlavy jeho na zem, neboť s pomocí Boží způsobil tento den (vítězství)! I vysvobodil lid Jonatana, že nezemřel. A vysvobození Hospodinovi navrátí se a přijdou na Sion s plesáním, a radost

צהלי ורני יושבת ציון. כי גדול בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא. הנה אלהינו זה. קנינו לו וישיענו. זה יי קנינו לו. נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונגלכה באור יי: והיה אמונת עמך. חסן ישועת חכמת ודעת וראת יי היא אוצרו: ויהי דוד לכל-דרךיו משביל. ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרב-לי כי-ברבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל. חליפה. הי-יי אם יפול משערת ראשו ארצה. כי עם אלהים עשה היום הזה. ויפדו העם את-יונתן ולא-מת: ופדונו יי ישבון. ובאו ציון ברנה

a nebude zahanben lid můj na věky. Neboť v radosti vyjdete a v míru budete vedeni; hory a pahorky dají se před vámi do plesání, a všechny stromy polní zatleskají rukama. Hle, Bůh jest spasení mé, v Něho důvěřuji a nestrachuji se, neboť mé vítězství a oslava jest Bůh, Hospodin, On byl mé spasení. A budete čerpati vodu ve slasti z pramenů spásy. A řeknete v ten den: Děkujte Hospodinu, vzývejte jméno Jeho, oznamujte mezi národy skutky Jeho, připomínejte, že vzneseno jest jméno Jeho! Opěvujte Hospodina, neboť veliké věci učinil; známo to buď po celé zemi!

ולא-יבושו עמי לעולם: כי בשמחה תצאו. ובשלומו תובלון. ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה. וכל-עצי השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי. אבטח ולא-אפחד. כי עזי וזמרת יי. ויהי-לי לישועה: ושאבת סמיים בששון. ממעיני הישועה. ואמרתם ביום ההוא. הודו ליי קראו בשמו. הודיעו בעמים עלילותיו. הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יי. כי גאות עשה. מודעת זאת בכל-הארץ:

A rcete takto: Zdráv bud'! a tobě pokoj a domu tvému pokoj, a všemu, což máš, pokoj! Hospodin sílu lidu Svému dá, Hospodin požehná lidu Svému mírem.

Pravil rabí Jochanan: Všude ve svatém Písmě, kde mluví se o velikosti Nejsvětějšího, pochválen budiž! tam shledáš i laskavost Jeho. Doklad toho napsán jest v Thóře, opětován v Prorocích a po třetí ve svatých Spisech. Psáno jest v Thóře: Neboť Hospodin, Bůh váš, jest Bohem bohů a Pánem pánů, Bůh veliký, mocný a hrozný, Jenž nehledí k osobě, aniž bere podplacení. A psáno jest dále: Jenž zjedná právo sirotku a vdově a miluje cizince, dává mu chléb a oděv. Opětuje se to v Prorocích, kdež psáno jest: Nebo takto praví Svrchovaný a Vznešený, Jenž trůní na věky, Svatý jest jméno Jeho: Vysoko a svatě trůním, avšak i u toho, kdož jest zkroušeného a poníženého ducha, bych oživil ducha po-

ואמרתם כה לחי.
ואתה שלום וביתך
שלום. וכל אשר לך
שלום: יי עז לעמו
ותז. יי יברך את-עמו
בשלום:

אמר רבי יוחנן בכל מקום
שאתה מוצא גדרתו של-
הקדוש ברוך הוא שם אתה
מוצא ענותנותו: דבר זה
כתוב בתורה ושנוי
בנביאים. ומשלש בכתובים:
כתוב בתורה כי יי אלהיכם
הוא אלהי האלהים ואדני
האדנים. האל הגדול הגבר
והנורא. אשר לא ישא פנים.
ולא יקח שחד: וכתוב בתורה
עשה משפט יתום ואלמנה
ואהב גר לתת לו לחם
ושמלה: שנוי בנביאים
דכתיב כי כה אמר רם ונשא
שכן עד וקדוש שמו. מרום
וקדוש אשכנז. ואת-דבא
ושפל-רוח להחיות רוח

věčná bude na hlavě jejich, slasti a radosti dojdou, a přehnou zármutek a vzdychání. I obrátil Jsi mi nárek můj v rej, odstranil Jsi smutek můj a přepásal mne radostí. I nechtěl Hospodin, Bůh tvůj, slyšeti Biláma, i obrátil Hospodin, Bůh tvůj, tobě kletbu v požehnání; protože tě miloval Hospodin, Bůh tvůj. Tehdáž radovati se bude panna v rej, a jinoši a starci vespele, a Já obrátím smutek jejich ve slast a potěším je a obveselím je po zármutku jejich.

Jenž stvořil plod retů — hlásá pokoj! Pokoj vzdálenému i blízkému — praví Hospodin — a Já uzdravím ho. A duch naplnil Amásu, předního mezi náčelníky: „Tvoji jsme, Davide, a s tebou, synu Isaie, budiž pokoj! Pokoj tobě, a pokoj pomocníkům tvým; nebo tobě pomáhá Bůh tvůj!“ I přijal je David a postavil je v čelo voje.

ושמחת עולם על-ראשם.
ששון ושמחה ישיגו. ונסו
יגון ואנחה: הפכת מספדי
למחור לי פתחת שקני.
נתאזרני שמחה: ולא-אבה
יי אלהיך לשמוע אל-בלעם
ניהפוך יי אלהיך לך את-
הקללה לברכה. כי אהבך יי
אלהיך: אז תשמח בתולה
במחול ובחורים וזקנים יחדו.
והפכתי אבלם לששון
וגתמתים ושמחתים מיגונם:

בורא ניב שפתים
שלום. שלום לרחוק
ולקרוב אמר יי
ורפאתיו: ורוח לבשה
את-עמי ראי
השלישים. לך דויד
ועמך בן-ישי שלום.
שלום לך. ושלום
לעוזרך. כי עזרך
אלהיך. ויקבלם דויד
ויתנם בראשי הגדוד: